

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้เป็นการเสนอผลการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย" โดยจะได้แสดงผลการวิจัย และการทดสอบสมมุติฐานไปตามลำดับในวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ 1 โดยแบ่งเป็น

ส่วนที่ 1 แสดงผลการวิจัย

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมุติฐาน

ส่วนที่ 1 ผลการวิจัย

1. ความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังการรณรงค์

ในการศึกษาครั้งนี้ ศึกษาจากการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ชื่อฉบับ ในระยะเวลา 1 ปี โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงก่อนการรณรงค์เรื่องโรคเอดส์ในประเทศไทยเป็นเวลา 6 เดือน (เมษายน 2530 - กันยายน 2530)* และช่วงหลังการรณรงค์ไปแล้วอีก 6 เดือน (ตุลาคม 2530 - มีนาคม 2531) โดยทำการเปรียบเทียบความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ ช่วงก่อนและหลังการรณรงค์ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาด้านความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ ตลอดระยะเวลา 1 ปี (รวมทั้งช่วงก่อนและหลังการรณรงค์) พบการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ในไทยรัฐ 35 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 23.5, เดลินิวส์ 42 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 26.8 มติชน 32 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 21.5

* ดูรายละเอียดในบทที่ 3

และสยามรัฐ 42 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 28.2 จึงพบว่า ตลอดระยะเวลา 1 ปี ที่ทำการศึกษานั้น หนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์บ่อยครั้งที่สุด (โดยนับจำนวน รายเรื่องเป็นหลัก) คือ สยามรัฐ รองลงมาได้แก่ เคลลิวส์, ไทยรัฐ และมติชน ตามลำดับ รวมทั้งสิ้น 149 รายเรื่อง

หากเปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังการรณรงค์ พบว่า ช่วงหลังการรณรงค์หนังสือพิมพ์ ทั้ง 4 ชื่อฉบับ มีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์เพิ่มมากขึ้นทุกชื่อฉบับ ความถี่ ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ ในช่วงก่อนการรณรงค์พบ 66 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 44.3 ส่วนช่วงหลังการรณรงค์พบ 83 รายเรื่อง หรือ ประมาณร้อยละ 55.7 เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 11.4

เมื่อจำแนกเป็นหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ (มติชน, สยามรัฐ) และหนังสือพิมพ์เน้น ประชานิยม (ไทยรัฐ, เคลลิวส์) พบว่า ช่วงก่อนการรณรงค์หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ มีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ 32 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 48.5 ส่วน หนังสือพิมพ์เน้นประชานิยมมีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ 34 รายเรื่อง หรือ ประมาณร้อยละ 51.6

ช่วงหลังการรณรงค์พบว่า หลังสื่อพิมพ์เน้นคุณภาพมีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหา เรื่องโรคเอดส์ 42 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 50.6 ส่วนหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยมมีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ 41 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 49.4

เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังการรณรงค์ พบว่า ช่วงก่อนการรณรงค์หนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพมีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ 32 รายเรื่อง และช่วงหลังการ รณรงค์ 42 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 43.2 และ 56.8 ตามลำดับ เพิ่มขึ้นประมาณ ร้อยละ 13.6

พบว่าช่วงก่อนการรณรงค์หนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม มีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหา เรื่องโรคเอดส์ 34 รายเรื่อง และช่วงหลังการรณรงค์ 41 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 45.3 และ 54.7 ตามลำดับ เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 9.4

สรุป ช่วงก่อนการรณรงค์หนังสือพิมพ์เน้นประชาชนมี ความถี่ในการนำเสนอ เนื้อหาเรื่องโรคเอดส์มากกว่าที่พบในหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ ประมาณร้อยละ 3.1 ส่วนช่วง หลังการรณรงค์พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพมีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ มากกว่าที่พบในหนังสือพิมพ์เน้นประชาชน ประมาณร้อยละ 1.2 และเมื่อเปรียบเทียบช่วงก่อน และหลังการรณรงค์ พบว่า ความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ในช่วงหลังการ รณรงค์ของหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ และหนังสือพิมพ์เน้นประชาชน เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 13.6 และ 9.4 ตามลำดับ

หากพิจารณาทีละชื่อฉบับ เริ่มจากไทยรัฐพบว่า ช่วงก่อนการรณรงค์มีความถี่ใน การนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ 17 รายเรื่อง และช่วงหลังการรณรงค์ 18 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 48.6 และ 51.4 ตามลำดับ เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 2.8

เดลินิวส์ พบว่า ช่วงก่อนการรณรงค์มีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ 17 รายเรื่อง และช่วงหลังการรณรงค์ 23 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 42.5 และ 57.5 ตามลำดับ เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 15.0

มติชน พบว่า ช่วงก่อนการรณรงค์มีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ 13 รายเรื่อง และช่วงหลังการรณรงค์ 19 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 40.6 และ 59.4 ตามลำดับ เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 18.8

สยามรัฐ พบว่า ช่วงก่อนการรณรงค์มีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ 19 รายเรื่อง และช่วงหลังการรณรงค์ 23 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 45.2 และ 54.8 ตามลำดับ เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 9.6

ตารางที่ 2 แสดงความถี่ (เป็นรายเรื่อง) เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังการรณรงค์
เรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ

หนังสือพิมพ์ ช่วงเวลา	ไทยรัฐ รายเรื่อง ร้อยละ	เดลินิวส์ รายเรื่อง ร้อยละ	มติชน รายเรื่อง ร้อยละ	สยามรัฐ รายเรื่อง ร้อยละ	รวม รายเรื่อง ร้อยละ
ก่อนการรณรงค์	17	17	13	19	66
	48.6	42.5	40.6	45.2	44.3
หลังการรณรงค์	18	23	19	23	83
	51.4	57.5	59.4	54.8	55.7
รวม	35	40	32	42	149
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 3 แสดงความถี่ (เป็นรายเรื่อง) ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ตลอดระยะเวลา 1 ปีของหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ เปรียบเทียบ
 ช่วงก่อนและหลังการรณรงค์

ช่วงเวลา หนังสือพิมพ์	ช่วงก่อนการรณรงค์				ช่วงหลังการรณรงค์				รวม รายเรื่อง %
	เม.ย. 30 พ.ค. 30 รายเรื่อง %	มิ.ย. 30 ก.ค. 30 รายเรื่อง %	ส.ค. 30 ก.ย. 30 รายเรื่อง %	ธ.ค. 30 พ.ย. 30 รายเรื่อง %	ม.ค. 30 ม.ค. 31 รายเรื่อง %	ก.พ. 31 มี.ค. 31 รายเรื่อง %	รวม รายเรื่อง %		
ไทยรัฐ	1	3	4	3	12	4	1	1	35
เดลินิวส์	2.9	8.6	17.1	11.4	27.3	34.3	11.4	2.9	23.5
มติชน	-	4	4	5	7	3	4	2	40
สยามรัฐ	-	10.0	10.0	10.0	12.5	17.5	7.5	10.0	26.8
	-	1	7	3	1	11	4	4	32
	-	3.1	21.9	9.4	3.1	34.4	12.5	12.5	21.5
	1	5	9	2	2	13	2	1	42
	2.5	11.9	21.4	4.8	4.8	30.9	4.8	2.4	28.2
รวม	2	13	26	13	43	13	6	10	149

2. รูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์

จากการศึกษาด้านรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ชื่อฉบับ ในระยะเวลา 1 ปีเต็มคือ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2530 จนถึงเดือนมีนาคม 2531 ซึ่งจำแนกเป็นหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพอันได้แก่ มติชน และสยามรัฐ หนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม อันได้แก่ ไทยรัฐ และเดลินิวส์ รวมจำนวนทั้งสิ้น 149 รายเรื่อง (พบจากไทยรัฐ 24 ฉบับ จำนวน 35 รายเรื่อง, เดลินิวส์ 34 ฉบับ จำนวน 40 รายเรื่อง, มติชน 24 ฉบับ จำนวน 32 รายเรื่อง และสยามรัฐ 27 ฉบับ จำนวน 42 รายเรื่อง รวมจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้นในการศึกษาคั้งนี้ 149 รายเรื่อง)

พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับมีรูปแบบต่าง ๆ ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ รูปแบบที่พบมากที่สุดคือ รูปแบบ "ข่าว" 96 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 64.4 รองลงมาได้แก่ "บทความ" 31 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 20.8, "คอลัมน์สังคมชุมชน" 14 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 9.4, "คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์" 3 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.0, "การ์ตูน" 2 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.3, "โฆษณา" 2 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.3 และ "บทบรรณาธิการ" 1 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 0.7

เมื่อจำแนกเป็นหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ พบรูปแบบ "ข่าว" มากที่สุด 50 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 67.6 รองลงมาได้แก่ "บทความ" 12 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 16.2, "คอลัมน์สังคมชุมชน" 6 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 8.1, "การ์ตูนและโฆษณา" อย่างละ 2 รายเรื่อง หรืออย่างละประมาณร้อยละ 2.7, "คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์ และบทบรรณาธิการ" อย่างละ 1 รายเรื่อง หรืออย่างละประมาณร้อยละ 1.4

หนังสือพิมพ์เน้นประชานิยมพบรูปแบบ "ข่าว" มากที่สุด 46 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 61.3 รองลงมาได้แก่ "บทความ" 19 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 25.3, "คอลัมน์สังคมชุมชน" 8 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 10.7 และ "คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์" 2 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.7 ส่วน "การ์ตูน", "บทบรรณาธิการ" และ "โฆษณา" ไม่ปรากฏ

สรุป หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม มีการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ในรูปแบบ "ข่าว" มากที่สุด รองลงมาได้แก่ "บทความ" และ "คอลัมน์สังคมชุมชน" ตามลำดับ ส่วนรูปแบบ "การ์ตูน, "โฆษณา" และ "บทบรรณาธิการ" พบในหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ ในขณะที่หนังสือพิมพ์เน้นประชานิยมไม่ปรากฏ สำหรับ "คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์" นั้น พบในหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยมมากกว่าหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ

เมื่อพิจารณาทีละชื่อฉบับ เริ่มจากไทยรัฐ พบว่า มีรูปแบบ "ข่าว" มากที่สุด 18 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 51.4 รองลงมาได้แก่ "บทความ" 12 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 34.3 และ "คอลัมน์สังคมชุมชน" 5 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 14.3 ส่วน "การ์ตูน" , "คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์" , "บทบรรณาธิการ" และ "โฆษณา" ไม่ปรากฏ

เดลินิวส์ พบว่า มีรูปแบบ "ข่าว" มากที่สุด 28 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 70.0 รองลงมาได้แก่ "บทความ" 7 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 17.5 "คอลัมน์สังคมชุมชน" 3 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 7.5 และ "คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์" 2 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 5.0 ส่วน "การ์ตูน" , "บทบรรณาธิการ" และ "โฆษณา" ไม่ปรากฏ

มติชน พบว่า มีรูปแบบ "ข่าว" มากที่สุด 21 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 65.6 รองลงมาได้แก่ "บทความ" 5 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 15.6 , "คอลัมน์สังคมชุมชน และโฆษณา" อย่างละ 2 รายเรื่อง หรืออย่างละประมาณร้อยละ 6.3 , "การ์ตูน และบทบรรณาธิการ" อย่างละ 1 รายเรื่อง หรืออย่างละประมาณร้อยละ 3.1 ส่วน "คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์" ไม่ปรากฏ

สยามรัฐ พบว่า มีรูปแบบ "ข่าว" มากที่สุด 29 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 69.0 รองลงมาได้แก่ "บทความ" 7 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 16.7 , "คอลัมน์สังคมชุมชน" 4 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 9.5 , "การ์ตูน และคอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์" อย่างละ 1 รายเรื่อง หรืออย่างละประมาณร้อยละ 2.4 ส่วน "บทบรรณาธิการ" และ "โฆษณา" ไม่ปรากฏ

ตารางที่ 4 แสดงรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ

หนังสือพิมพ์ รูปแบบ	ไทยรัฐ (รายเรื่อง) (ร้อยละ)	เดลินิวส์ (รายเรื่อง) (ร้อยละ)	มติชน (รายเรื่อง) (ร้อยละ)	สยามรัฐ (รายเรื่อง) (ร้อยละ)
ข่าว	18 51.4	28 70.0	21 65.6	29 69.0
บทความ	12 34.3	7 17.5	5 15.6	7 16.7
คอลัมน์สังคมชุมชน	5 13.3	3 7.5	2 6.3	4 9.5
การ์ตูน	- -	- -	1 3.1	1 2.4
คอลัมน์ถามตอบปัญหา	-	2	-	1
ทางการแพทย์	-	5.0	-	2.4
บทบรรณาธิการ	- -	- -	1 3.1	- -
โฆษณา	- -	- -	2 6.3	- -
รวม	35 100.0	40 100.0	32 100.0	42 100.0

3. เนื้อที่ (Space) ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์

การศึกษาครั้งนี้ใช้การวัดปริมาณเนื้อที่ (Space) ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 4 ชื่อฉบับที่ศึกษา โดยมีหน่วยในการวัดเป็น "คอลัมน์นิ้ว"

พบว่า ไทยรัฐ นำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์เป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 1,476.2 คอลัมน์นิ้ว จาก 35 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 42.2 คอลัมน์นิ้ว รายเรื่องที่มีเนื้อที่มากที่สุดและน้อยที่สุด เท่ากับ 150.8 และ 2.2 คอลัมน์นิ้ว ตามลำดับ

เดลินิวส์ พบว่า นำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์เป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 1,218.7 คอลัมน์นิ้ว จาก 40 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 30.5 คอลัมน์นิ้ว รายเรื่องที่มีเนื้อที่มากที่สุดและน้อยที่สุด เท่ากับ 94.3 และ 2.0 คอลัมน์นิ้ว ตามลำดับ

มติชน พบว่า นำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์เป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 1,426.3 คอลัมน์นิ้ว จาก 32 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 44.6 คอลัมน์นิ้ว รายเรื่องที่มีเนื้อที่มากที่สุดและน้อยที่สุด เท่ากับ 132.6 และ 3.0 คอลัมน์นิ้ว ตามลำดับ

สยามรัฐ พบว่า นำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์เป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 1,783.5 คอลัมน์นิ้ว จาก 42 รายเรื่องที่มีเนื้อที่มากที่สุดและน้อยที่สุด เท่ากับ 174.4 และ 1.5 คอลัมน์นิ้ว ตามลำดับ

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า หนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์เป็นเนื้อที่มากที่สุดคือ สยามรัฐ รองลงมาได้แก่ ไทยรัฐ, มติชน และเดลินิวส์ ตามลำดับ ส่วนหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อที่เฉลี่ยต่อรายเรื่องมากที่สุดคือ มติชน รองลงมาได้แก่ สยามรัฐ ไทยรัฐ และเดลินิวส์ ตามลำดับ

เมื่อจำแนกเป็นหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ และหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ (มติชน, สยามรัฐ) นำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์เป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 3,209.8 คอลัมน์นิ้ว จาก 74 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 43.4 คอลัมน์นิ้ว ส่วนหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม (ไทยรัฐ, เดลินิวส์) นำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์เป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 2,694.9 คอลัมน์นิ้ว จาก 75 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ย

รายเรื่องละ 35.9 คอลัมน์นิ้ว

ในด้านเนื้อที่กับรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ พิจารณาทีละรูปแบบ พบว่า รูปแบบ "ข่าว" หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพนำเสนอ เป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 2,013.5 คอลัมน์นิ้ว จาก 50 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 40.3 คอลัมน์นิ้ว หนังสือพิมพ์เน้นประชาชนนำเสนอเป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 1,715.6 คอลัมน์นิ้ว จาก 46 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 37.3 คอลัมน์นิ้ว

"บทความ" พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพนำเสนอ เป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 930.9 คอลัมน์นิ้ว จาก 12 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 77.6 คอลัมน์นิ้ว หนังสือพิมพ์เน้นประชาชนนำเสนอเป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 849.6 คอลัมน์นิ้ว จาก 10 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 44.7 คอลัมน์นิ้ว

"คอลัมน์สังคมชุมชน" พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพนำเสนอ เป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 21.3 คอลัมน์นิ้ว จาก 6 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 3.6 คอลัมน์นิ้ว หนังสือพิมพ์เน้นประชาชนนำเสนอเป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 88.1 คอลัมน์นิ้ว จาก 8 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 4.8 คอลัมน์นิ้ว

"การ์ตูน" พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพนำเสนอ เป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 112.5 คอลัมน์นิ้ว จาก 2 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 56.1 คอลัมน์นิ้ว ส่วนในหนังสือพิมพ์เน้นประชาชนไม่ปรากฏ

"คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์" พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพนำเสนอ เป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 15.3 คอลัมน์นิ้ว จาก 1 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 15.3 คอลัมน์นิ้ว หนังสือพิมพ์เน้นประชาชนนำเสนอเป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 91.8 คอลัมน์นิ้ว จาก 2 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 45.9 คอลัมน์นิ้ว

"บทบรรณาธิการ" พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพนำเสนอ เป็นเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 68.6 คอลัมน์นิ้ว จาก 1 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 68.6 คอลัมน์นิ้ว ส่วนหนังสือพิมพ์เน้นประชาชนไม่ปรากฏ

"โฆษณา" พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพนำเสนอเป็นที่ตั้งสิ้นประมาณ 48.2 คอลัมน์นิ้ว จาก 2 รายเรื่อง มีเนื้อที่เฉลี่ยรายเรื่องละ 24.1 คอลัมน์นิ้ว ส่วนในหนังสือพิมพ์ เน้นประชานิยมไม่ปรากฏ

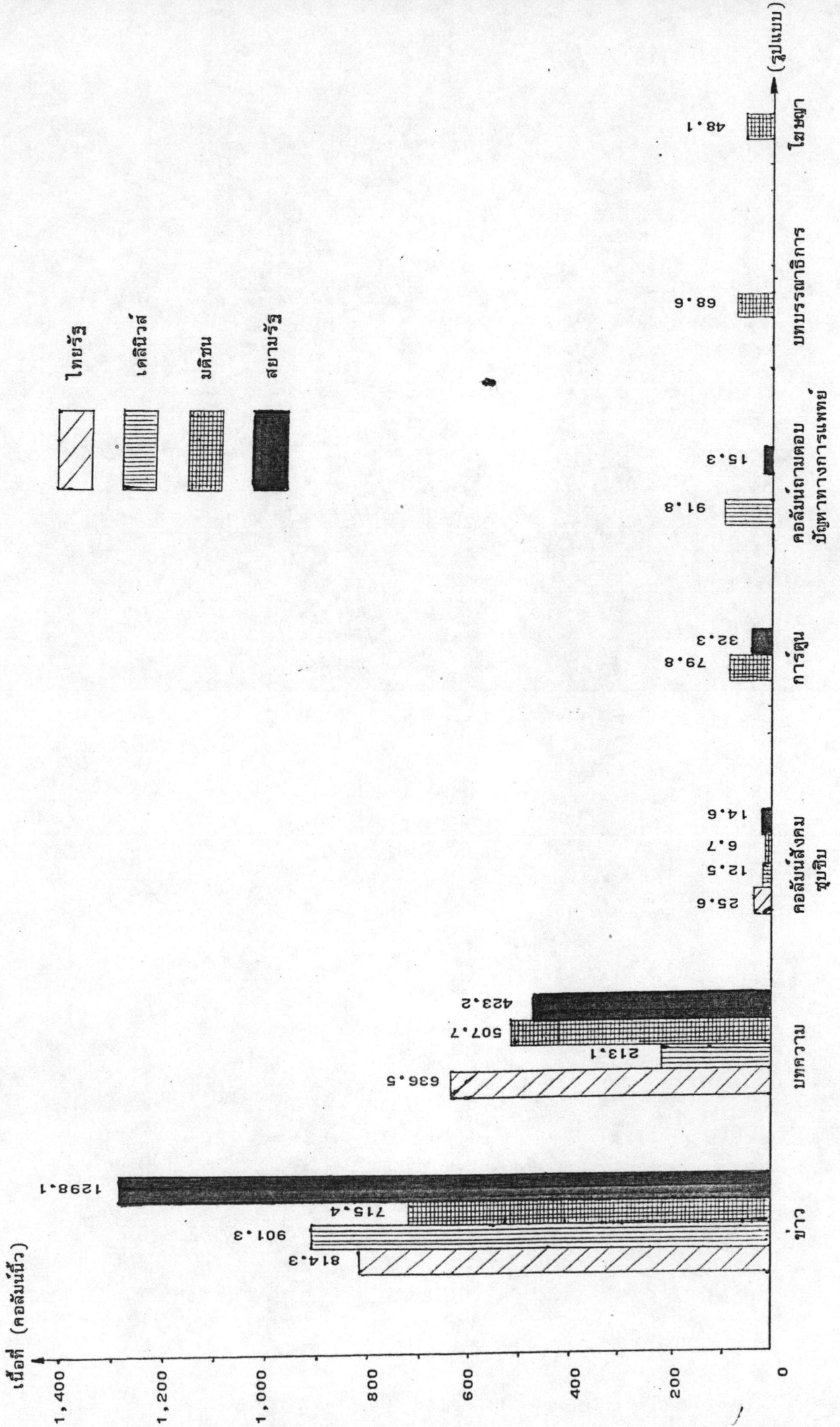
หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับที่ทำการศึกษามีเนื้อที่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ในรูปแบบของ "ข่าว" มากที่สุด 3,729.1 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 63.1 รองลงมาได้แก่ "บทความ" 1,780.5 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 30.2, "การ์ตูน" 112.1 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 1.9 "คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์" 10.7.1 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 1.8, "บทบรรณาธิการ" 68.6 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 1.2, "คอลัมน์สังคมชุมชน" 59.4 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 1.0 และ "โฆษณา" 48.1 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 0.8

หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ พบว่า มีเนื้อที่ในการนำเสนอเรื่องโรคเอดส์ในรูปแบบของ "ข่าว" มากที่สุด 2,013.5 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 62.7 รองลงมาได้แก่ "บทความ" 930.9 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 29.0 "การ์ตูน" 112.1 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 3.5, "บทบรรณาธิการ" 68.6 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 2.1, "โฆษณา" 48.1 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 1.5, "คอลัมน์สังคมชุมชน" 21.3 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 0.7 และ "คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์" 15.3 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 0.5

หนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม พบว่า มีเนื้อที่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ในรูปแบบของ "ข่าว" มากที่สุด 1,715.6 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 63.6 รองลงมาได้แก่ "บทความ" 849.6 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 31.5, "คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์" 91.8 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 3.4 และ "คอลัมน์สังคมชุมชน" 38.1 คอลัมน์นิ้ว หรือประมาณร้อยละ 1.4 ส่วนรูปแบบ "การ์ตูน", "บทบรรณาธิการ" และ "โฆษณา" ไม่ปรากฏ

สรุป ด้านเนื้อหาในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ พบว่า หนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพ มีเนื้อที่ทั้งหมด และเนื้อที่เฉลี่ยต่อรายเรื่องในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ มากกว่าหนังสือพิมพ์เน้นประชาชนนิยม และพบว่า รูปแบบ "ข่าว" , "บทความ" , "การ์ตูน" "บทบรรณาธิการ" และ "โฆษณา" จะปรากฏในหนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพในปริมาณเนื้อที่ที่ มากกว่าหนังสือพิมพ์เน้นประชาชนนิยมมากกว่าเป็นเนื้อที่ประมาณ 297.9 , 81.3 , 112.5 , 68.6 และ 48.1 คอลัมน์นิ้ว ตามลำดับ ส่วนรูปแบบ "คอลัมน์สังคมสุขดิบ" และ "คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางการแพทย์" จะปรากฏในหนังสือพิมพ์ เน้นประชาชนนิยมในปริมาณเนื้อที่ที่มากกว่าหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ มากกว่าเป็นเนื้อที่ประมาณ 16.8, และ 76.5 คอลัมน์นิ้ว ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 1 แสดงเนื้อหาในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ในรูปแบบต่าง ๆ ของหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับในระหว่าง 1 เม.ย. 30 - 31 มี.ค. 31

4. ทิศทางในการพาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์

จากการศึกษาด้านการพาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ในหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ จำนวน 149 รายเรื่อง พบว่า พาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์อย่าง เป็นกลางมากที่สุด 79 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 53.0 รองลงมาได้แก่ทิศทางบวก 37 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 24.8 และทิศทางลบ 33 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 22.1

เมื่อจำแนกเป็นหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ (จำนวน 74 รายเรื่อง" พาดหัวข่าวเรื่องโรคเอดส์อย่าง เป็นกลางมากที่สุด 36 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 48.6 รองลงมาได้แก่ ทิศทางบวก และลบ อย่างละ 19 รายเรื่อง หรืออย่างละประมาณร้อยละ 25.7

หนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม (จำนวน 75 รายเรื่อง) พบว่า พาดหัวข่าวสารเรื่อง โรคเอดส์อย่าง เป็นกลางมากที่สุด 43 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 57.3 รอง ลงมาได้แก่ ทิศทางบวก 18 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 24.0 และทิศทางลบ 14 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 18.7

สรุป พบว่าหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพพาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ในทิศทางบวก และลบ มากกว่าหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม มากกว่าประมาณร้อยละ 1.7 และ 7.0 ตามลำดับ ส่วนหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยมพาดหัวข่าวสารอย่าง เป็นกลางมากกว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ มากกว่าประมาณร้อยละ 8.7

พิจารณาทีละชื่อฉบับ เริ่มจากไทยรัฐ (จำนวน 35 รายเรื่อง) พบว่า พาดหัว ข่าวสารเรื่องโรคเอดส์อย่าง เป็นกลางมากที่สุดคือ 23 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 65.7 รองลงมาได้แก่ ทิศทางบวก 7 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 20.0 และทิศทาง ลบ 5 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 14.3

เดลินิวส์ (จำนวน 40 รายเรื่อง) พบว่า พาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ อย่าง เป็นกลางมากที่สุด 20 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ ทิศทางบวก 11 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 27.5 และทิศทางลบ 8 รายเรื่อง หรือ ประมาณร้อยละ 22.5

มดิชน (จำนวน 32 รายเรื่อง) พบว่า พาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์อย่าง เป็นกลางมากที่สุด 15 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 46.9 รองลงมาได้แก่ ทิศทาง ลบ 9 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 28.1 และทิศทางบวก 8 รายเรื่อง หรือประมาณ ร้อยละ 25.0

สยามรัฐ (จำนวน 42 รายเรื่อง) พบว่า พาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ อย่าง เป็นกลางมากที่สุด 21 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ ทิศทางบวก 11 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 26.2 และทิศทางลบ 10 รายเรื่อง หรือ ประมาณร้อยละ 23.8

สรุป การพาดหัวข่าวสารของหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อฉบับ พบว่า หนังสือพิมพ์ที่ พาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์อย่าง เป็นกลางมากที่สุดคือ ไทยรัฐ รองลงมาได้แก่ เดลินิวส์, สยามรัฐ และน้อยที่สุดคือ มดิชน พบว่า หนังสือพิมพ์ที่พาดหัวข่าวสารเรื่อง โรคเอดส์ในทิศทางบวกมากที่สุดคือ เดลินิวส์ รองลงมาได้แก่ สยามรัฐ, มดิชน และ ไทยรัฐ ตามลำดับ ส่วนหนังสือพิมพ์ที่พาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ในทิศทางลบมากที่สุดคือ มดิชน รองลงมาได้แก่ สยามรัฐ, เดลินิวส์ และไทยรัฐ ตามลำดับ

การพาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ในทิศทางบวก

รายการที่พาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ในทิศทาง "บวก" ได้แก่ รายการ เรื่อง ที่พาดหัวข่าวสารในด้านดี และเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ รวมถึงการ ให้ความรู้ในการป้องกัน ความก้าวหน้าทางการแพทย์ในการตรวจรักษาโรคเอดส์ เป็นต้น ยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

ไทยรัฐ

"ตั้งกรรมการติดตามโรคเอดส์ใกล้ชิด" , "ขอเงิน 43 ล้านต่อต้าน โรคเอดส์" , "ศูนย์ต่อต้านโรคเอดส์เริ่มก่อนสาย" , "การรณรงค์ต่อต้าน ป้องกันโรคเอดส์" , "แจกยา "โรคเอดส์" " , "สิ่งที่โรคเอดส์ยอมแพ้" , "ฉ้อฉน" พบชีวิตใหม่คนไม่กลัวโรคเอดส์แท้ไปงานขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น

เคลนิวส์

"พบโปรตีนต้านโรคเอดส์ได้" , "พบทางออกกลางปราบ" เอดส์
 "เจอเซลล์สจรรยส์เชื้อไวรัส" , "เอดส์ช่วยชาวสวนยางภูมิชัยใช้เพิ่ม" ,
 "อินเดียเตรียมออกกฎหมายใหม่ให้อำนาจตรวจแลกขชาว เอดส์" ,
 "คุมเอดส์หนัก" จัดตรวจบาร์เกย์, "ต้านเอดส์ด้วยวิถีไอซอน เพศสัมพันธ์
 ในโรงเรียน" เป็นต้น

มติชน

"ชาว เกย์เดินขบวนใหญ่หาทุนช่วยชาว เอดส์" , "แกรน เอ็กซ์ต้านเอดส์" ,
 "สส. ขอผลิตยาแก้เอดส์ช่วยวิจัยด้วยารักษาโรคเอดส์ให้กับคนไทย" ,
 "สธ. วางแนวสู้เอดส์ใหม่ เน้นผนวกวางแผนครอบครัว" , "สภาสตรี
 จับกลุ่มแม่บ้านเป็นสื่อรณรงค์โรคเอดส์" , "ปี 31' โหมสกัดโรคเอดส์
 เต็มที่ ตั้งห้องชันสูตรตามศูนย์ 12 เขต" เป็นต้น

สยามรัฐ

"พบวิธีตรวจเอดส์ได้จากน้ำลายสะอาดกว่าเจาะเลือด" , "ไคอน่า
 จมพิศมือนผู้ป่วยโรคเอดส์" , "สัมมนาสื่อมวลชนและ สธ. เรื่องโรคเอดส์" ,
 "สธ. ลุยตรวจเอดส์ทุกคุก ตั้งโรงพยาบาลเฉพาะ" , "จัดคอนเสิร์ตเอดส์
 นางแบบสาวสบันขึ้นประชันคาราวาน" , "เร่งประชาสัมพันธ์ป้องกัน
 "เอดส์" ทำโปสเตอร์แจกจ่ายสถานบริการ เป็นต้น

การพาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์อย่าง เป็นกลาง

รายเรื่องที่พาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์อย่าง เป็น "กลาง" นั้น ได้แก่
 รายเรื่องที่พาดหัวข่าวสารเพื่อการรายงานข้อเท็จจริง การรายงานถึงการแพร่ระบาดของ
 โรค การค้นพบผู้ป่วย เป็นต้น ยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

ไทยรัฐ

"พบอีก 2 คนโรคเอดส์เกย์ทั้งคู่" , ใครสมสู่ครูเกย์เช็กเลือดด่วน,
 ป้องกันโรคเอดส์ได้อย่างไรภัยที่กำลังมาถึง , อยากรู้ว่าเป็นโรคเอดส์
 หรือเปล่า , นางแบบ - แพนทำพิสูจน์เลือด เคยตรวจแต่หมอไม้เคยระบุ
 เป็นเอดส์ , สบัน เสดลาคุณ' ไม่พบเชื้อเอดส์ เป็นต้น

เดลินิวส์ "โรคเอดส์อย่าหลงทาง" , โรคเอดส์ , เพยโสเกณิศิตเชื้อเอดส์ 90 % , โรคเอดส์กับประชาชน , เอดส์ , แพชั่นเอดส์ , เพยคนไทยเป็นเอดส์ 165 คน , ชี้นมบทธาฟริกาคันคอเอดส์ , ระวังอุยงอนามัยหมคอายุ , ระหวังโรคเอดส์' ระบาค ตร. , นางแบบเพยตัวคิตค่อพ้อแล้ว , เด็กเยอรมันคิตเชื้อเอดส์แล้ว 27 ราย เป็นต้น

มติชน เสนอคุมเข้มโรคเอดส์คนไทยเป็นนับร้อย , เอดส์ ' '? , โรคเอดส์ , เอดส์กำลังใกล้เด็กและเยาวชน , โรคเอดส์ในวัด , ชะคากรรมนางแบบสลาย ข้อพิสูจน์จรรยาแพทย์ - จรรยาบรรณ ? , "เสรี วงษ์มณฑา" เปิดใจกลัวผี แต่ไม่กลัวเอดส์ , นางแบบสาวเลือกบวกเอดส์ เป็นต้น

สยามรัฐ เอดส์ (อีกที) , ไทยพบผู้ป่วยโรคเอดส์อีก 2 รายเกยทั้งคู่ , หมอยันไม่เคยเอ่ยชื่อ นางแบบเอดส์ , เลิกจ้าง "เอดส์" อาจเป็นเหตุให้ถูกฟ้อง , เสนอวิจัยยา "รีโทรเวีย" ในไทย , ทูยัฒณัพงษ์ขอไค้ข่าว "เอดส์" เอดส์ ในความคิดค่านึงของทูยงบริการ , เมืองสยามคิตรองอันดับเอดส์เอเซีย เป็นต้น

การพาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ในทิศทางลบ

รายเรื่งที่พาดหัวข่าวสารเรื่งโรคเอดส์ในทิศทาง "ลบ" นั้น ได้แก่ รายเรื่งที่พาดหัวข่าวสารเรื่งโรคเอดส์ในค่านไม่คิมิผลเสียค่อการบ้องกันและควบคุมโรค หรือคิมิผลเสียค่อผู้บ่วย การไ้ค้ารุนแรง ทำให้เกคคความกลัว เป็นต้น ดังค้วอย่างค่อไปนี้

ไทยรัฐ "นักเทียวยังคิกคักบนถนนโลกีย์ ไม่ยี่หระโรคเอดส์ อ้างบ้องกันคนคไค้คิต" , ครวญรัฐทคนัก "ฉ้อฉน" ชีวคิตยวคาย เมียเมินเพื่อนหนึลถูกถูกบับออกจางาน , "เคช โรคเอดส์" , พบนางแบบชื้อคัง เบ็นเอดส์ชายค้วมัวทางเพศ , .ชื้อ ' ฉ้อฉน เสือสู้บคนไ้เอดส์หมมแห้งลงททุกวัน เป็นต้น

เดลินิวส์

ทั่วโลกเหลือแค่ 31 ชาติที่ปลอดเอดส์ อีก 5 ปี 3 ล้านคนมีหวังติดโรคนี้ ,
 สาวเลสเบียน ระวังตัวมีสิทธิ์ เป็น "เอดส์" , เบลเยียมคุมขมิบปัญหา
 "เอดส์" ยอดคนตาย - แพร์เซอทุ่งพรวด , นศ. "ติดเอดส์ใกล้ตาย" ,
 "ให้สปีเทร่อ ระหว่งศพเอดส์" เป็นต้น

มติชน

"เชื่อน้ำเหลืองผู้บริจาคโลหิต หนุนมหาภัยเอดส์แพร่เชื้อ" , ยกที่ 1 ตาย
 กับตาย สงครามเอดส์ในสหรัฐอเมริกา , "เจ้าพ่อคุกไม่แจกถุงยางพลิก
 คลองเปรมก๊กเอดส์" , ดร. เกย์ยันไม่ไปตรวจเลือด หวาช้ำรอยสบัน ,
 "เอดส์" ขึ้นโต๊ะถกสุดยอดทั่วโลกชี้จำนวนเหยื่อจวนถึงหลักล้าน " เด็กชาย
 ยอมเป็นไอ้ตัว ระบาดเอดส์ในเซคโต้" เป็นต้น

สยามรัฐ

รพ. บางรักไม่โยยติตรวจโรคเอดส์ , ดร. เสรียันพวกเกย์ไม่ตรวจเอดส์
 สงสารนางแบบ "เหมือนตายทั้งเป็น" , ฝรั่งหยามไทยถิ่นเชกส์ราคาถูก
 ระบุภูเกิด - พทยาแหล่งเอดส์ , เดือนโลกจะเกิดมิกส์ญูหาก "เอดส์"
 ระบาดเข้าเอเชีย , พบนางแบบดัง เป็นเอดส์ ชายตัวครึ่งละห้าพัน ,
 โฆษณา ปรจงานคนเป็นโรคเอดส์. เป็นต้น

ตารางที่ 5 แสดงทิศทางการขาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ

ตลอดระยะเวลา 1 ปี

หนังสือพิมพ์ ทิศทางการ ขาดหัว ข่าวสาร	ไทยรัฐ (รายเรื่อง) (ร้อยละ)	เดลินิวส์ (รายเรื่อง) (ร้อยละ)	มติชน (รายเรื่อง) (ร้อยละ)	สยามรัฐ (รายเรื่อง) (ร้อยละ)
บวก	7 20.0	11 27.5	8 25.0	11 26.2
กลาง	23 65.7	20 50.0	15 46.9	21 50.0
ลบ	5 14.3	9 22.5	9 28.1	10 28.2
รวม	25 100.0	40 100.0	32 100.0	42 100.0

5. แหล่งข้อมูลในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์

ในการศึกษาค้างนี้ได้แบ่งแหล่งข้อมูลที่ให้ข้อมูล เกี่ยวกับโรคเอดส์แก่หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับที่ศึกษา โดยแบ่งออกเป็น "แหล่งข้อมูลของทางราชการ" , "แหล่งข้อมูลของเอกชน" และ "ไม่ระบุแหล่งข้อมูล" จากการนับจำนวนรายชื่อแหล่งข้อมูลที่มีการระบุถึงและที่ไม่ระบุถึง ได้ผลดังต่อไปนี้

เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์ที่พบในหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับที่ศึกษาส่วนใหญ่ระบุถึงแหล่งข้อมูลของทางราชการประมาณร้อยละ 43.9 รองลงมาได้แก่ แหล่งข้อมูลของเอกชนประมาณร้อยละ 40.6 และไม่ระบุแหล่งข้อมูลประมาณร้อยละ 15.5

เมื่อจำแนกเป็นหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ และหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม พบว่าหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ อันได้แก่ มติชนและสยามรัฐ ระบุถึงแหล่งข้อมูลของทางราชการมากกว่าแหล่งข้อมูลของเอกชน ดังนี้ มติชนระบุถึงแหล่งข้อมูลของทางราชการ และแหล่งข้อมูลของเอกชนประมาณร้อยละ 53.1 และ 42.8 ตามลำดับ สยามรัฐ พบว่า ระบุถึงแหล่งข้อมูลของทางราชการและแหล่งข้อมูลของเอกชน ประมาณร้อยละ 48.4 และ 35.5 ตามลำดับ

หนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม อันได้แก่ ไทยรัฐ และเดลินิวส์. พบว่า ระบุถึงแหล่งข้อมูลของเอกชนมากกว่าแหล่งข้อมูลของทางราชการ ดังนี้ ไทยรัฐ ระบุถึงแหล่งข้อมูลของเอกชนมากกว่าแหล่งข้อมูลของทางราชการ ประมาณร้อยละ 41.5 และ 34.1 ตามลำดับ เดลินิวส์พบว่า ระบุถึงแหล่งข้อมูลของเอกชนและแหล่งข้อมูลของทางราชการ ประมาณร้อยละ 43.6 และ 38.2 ตามลำดับ

การนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์โดยไม่ระบุแหล่งข้อมูล พบในหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยมมากกว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ ดังนี้ ไทยรัฐไม่ระบุแหล่งข้อมูลประมาณร้อยละ 24.4 เดลินิวส์ ไม่ระบุแหล่งข้อมูลประมาณร้อยละ 18.2 สยามรัฐ ไม่ระบุแหล่งข้อมูลประมาณร้อยละ 16.1 และมติชนไม่ระบุแหล่งข้อมูล ประมาณร้อยละ 4.1

แหล่งข้อมูลของทางราชการ

จากหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ แหล่งข้อมูลของทางราชการที่มีการระบุในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นายเทอดพงษ์ ไชยนันท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข, นพ. วินิจ ย์ศวเสนา อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ, นายไพฑูรย์ โมกมรรคกุล ประธานคณะกรรมการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม, นพ. อีระ รามสูตร รองอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ, นายสนธิ รุจิณรงค์ อธิบดีกรมราชทัณฑ์, นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี, นพ. วิวัฒน์ โรจนพิทยากร ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์, พล.อ. ประจวบ สุนทรากร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย, นพ. ประพันธ์ ภาณุภาค คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, นพ. ไพโรจน์ นิงสานนท์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข, นางจรรยาสมร วัฒนเวคิน ประธานสภาสตรีแห่งชาติ, ศ.นพ. อนุวัตร ลี้สุวรรณ หัวหน้าหน่วยโรคติดต่อคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี, คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, นพ. พิสมัย พฤษวรรณ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล, ศ.นพ. ชัยเวช นุชประยูร ผู้อำนวยการศูนย์บริจาคโลหิตแห่งชาติ สภากาชาดไทย, องค์การอนามัยโลก เป็นต้น

แหล่งข้อมูลของเอกชน

จากหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ แหล่งข้อมูลของเอกชนที่มีการระบุถึงในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นางสมมาตร ทรอย ประธานชมรมต่อต้านโรคเอดส์, นพ. สุรพงษ์ อ่ำพันวงษ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพญาไท, นางจันทวิภา อภิสุข ผู้อำนวยการศูนย์พิทักษ์สิทธิหญิงบริการ (เอ็มทาวเวอร์), ดร. เสรี วงษ์มณฑา, นายอำพล ลำพูน, นพ. พนม เมืองแมน, นพ. ทัลลภ โพธิฤกษ์, นายทองใบ ทองเปาว์, นายอรุณ ลัชชา ผู้จัดการบาร์โลมิลท์, นายเสรี สุริยะจันทร์ไธ บาร์มัตเตอร์ฟลาย, นายพีระ สุภาพิชัย เจ้าของบาร์โรมคลับ, นายฉอ้อน เสือส้ม, น.ส. สบีน เสลาคุณ, กลุ่มธรรมดา (กลุ่มต่อต้านเอดส์), ครูหุຍ มูลนิธิเด็ก (กลุ่มศึกษาปัญหาเด็ก), นายจำลอง ทองดี กรรมการบริหารพรรคก้าวหน้า, นางวารุณี สำอาง (สาวอโกโก้), ชารา ปินเยาะห์ จากศูนย์ช็อทไลน์, นัยนา สุภาพึง ตัวแทนกลุ่มเพื่อนหญิง เป็นต้น

การไม่ระบุแหล่งข้อมูล

จากการศึกษาพบว่า การไม่ระบุแหล่งข้อมูลของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ ได้แก่ "แหล่งข่าวกล่าว" , "แหล่งข่าวระดับสูง เบ็ดเผาว่า" , " แหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ กล่าวกับผู้สื่อข่าวว่า . . ." เป็นต้น

ตารางที่ 6 แสดงการอ้างอิงถึงแหล่งข้อมูลในการนำเสนอข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ

หนังสือพิมพ์ แหล่งข้อมูล	ไทยรัฐ (ครั้ง) (ร้อยละ)	เดลินิวส์ (ครั้ง) (ร้อยละ)	มติชน (ครั้ง) (ร้อยละ)	สยามรัฐ (ครั้ง) (ร้อยละ)
ราชการ	14 34.1	21 38.2	26 53.1	30 48.4
เอกชน	17 41.5	24 43.6	21 42.8	22 35.5
ไม่ระบุ	10 24.4	10 18.2	2 4.1	10 16.1
รวม	41 100.0	55 100.0	49 100.0	62 100.0

6. เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์

ด้านเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์เท่าที่พบจากการศึกษาครั้งนี้ ตลอดระยะเวลา 1 ปี จากหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ สามารถจำแนกเนื้อหาสาระออกเป็น 6 สาระใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ อาการของโรค, การติดต่อ, การค้นพบผู้ป่วย, ผลกระทบทางเศรษฐกิจ, ผลกระทบทางสังคม และการป้องกันแก้ไข

พบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้าน "การป้องกันแก้ไข" มากที่สุด 97 สาระ หรือประมาณร้อยละ 43.9 รองลงมาได้แก่ "ผลกระทบทางสังคม" 55 สาระ หรือประมาณร้อยละ 24.9 , "การค้นพบผู้ป่วย" 32 สาระ หรือประมาณร้อยละ 14.5 , " การติดต่อ" 17 สาระ หรือประมาณร้อยละ 7.7 , "อาการของโรค" 14 สาระ หรือประมาณร้อยละ 6.3 , และ "ผลกระทบทางเศรษฐกิจ" 6 สาระ หรือประมาณร้อยละ 2.7

เมื่อจำแนกตามหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ และหนังสือพิมพ์ประชาชนймตลอดระยะเวลา 1 ปี พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้าน "การป้องกันแก้ไข" มากที่สุด 45 สาระ หรือประมาณร้อยละ 42.1 รองลงมาได้แก่ "ผลกระทบทางสังคม" 34 สาระ หรือประมาณร้อยละ 31.2 , "การค้นพบผู้ป่วย" 12 สาระ หรือประมาณร้อยละ 11.2 , "การติดต่อ" 9 สาระ หรือประมาณร้อยละ 8.4 , "อาการของโรค" 4 สาระ หรือประมาณร้อยละ 3.7 และ "ผลกระทบทางเศรษฐกิจ" 3 สาระ หรือประมาณร้อยละ 2.8

หนังสือพิมพ์เน้นประชาชนйм พบว่า เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้าน "การป้องกันแก้ไข" มากที่สุด 52 สาระ หรือประมาณร้อยละ 45.6 รองลงมาได้แก่ "ผลกระทบทางสังคม" 21 สาระ หรือประมาณร้อยละ 18.4 , "การค้นพบผู้ป่วย" 20 สาระ หรือประมาณร้อยละ 17.5 , "อาการของโรค" 10 สาระ หรือประมาณร้อยละ 8.8 , "การติดต่อ" 8 สาระ หรือประมาณร้อยละ 7.1 และ "ผลกระทบทางเศรษฐกิจ" 3 สาระ หรือประมาณร้อยละ 2.6

สรุป พบสิ่งที่คล้ายคลึงกันระหว่างหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ และหนังสือพิมพ์เน้น
 ประชาชนคือ ตลอดระยะเวลา 1 ปีที่ศึกษา เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์
 ในด้าน "การป้องกันแก้ไข" มากที่สุด เช่นเดียวกัน รองลงมาได้แก่ "ผลกระทบทาง
 สังคม" และ "การค้นพบผู้ป่วย" ตามลำดับ ส่วนด้าน "ผลกระทบทางเศรษฐกิจ" นั้นพบว่า
 หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทนำเสนอเนื้อหาที่น้อยที่สุด พบสิ่งที่แตกต่างกันคือ หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ
 เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้าน "การติดต่อ" มากกว่า "อาการของโรค"
 ในขณะที่หนังสือพิมพ์เน้นประชาชนเสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้าน "อาการ
 ของโรค" มากกว่า "การติดต่อ"

เมื่อเปรียบเทียบด้วยค่าร้อยละ พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ เสนอเนื้อหา
 สาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้าน "ผลกระทบทางสังคม" มากกว่าหนังสือพิมพ์เน้นประชาชน
 เกือบสองเท่าตัว (ประมาณร้อยละ 31.2 และ 18.4 ตามลำดับ) ส่วนในด้าน "การ
 ค้นพบผู้ป่วย" และ "อาการของโรค" นั้นพบในหนังสือพิมพ์เน้นประชาชนมากกว่าที่พบใน
 หนังสือพิมพ์คุณภาพ ในขณะที่เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ด้าน "การป้องกันแก้ไข"
 และ "ผลกระทบทางเศรษฐกิจ" นั้นพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทนำเสนอในปริมาณที่
 ใกล้เคียงกัน

พิจารณาทีละข้อฉบับ เริ่มจากไทยรัฐ พบว่า เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่อง
 โรคเอดส์มากที่สุดในด้าน "การป้องกันแก้ไข" รองลงมาได้แก่ "ผลกระทบทางสังคม"
 "การค้นพบผู้ป่วย" , "อาการของโรค" , "การติดต่อ" ตามลำดับ และน้อยที่สุดในด้าน
 "ผลกระทบทางเศรษฐกิจ" หรือประมาณร้อยละ 43.4, 22.6, 15.1, 9.4, 7.5 และ
 1.9 ตามลำดับ

เดลินิวส์ พบว่า เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์มากที่สุดในด้าน
 "การป้องกันแก้ไข" รองลงมาได้แก่ "การค้นพบผู้ป่วย" , "ผลกระทบทางสังคม" ,
 "อาการของโรค" , "การติดต่อ" ตามลำดับ และน้อยที่สุดในด้าน "ผลกระทบทาง
 เศรษฐกิจ" หรือประมาณร้อยละ 47.5 , 19.7 14.8 , 8.2 , 6.6 และ 3.3
 ตามลำดับ

มดิชน พบว่า เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์มากที่สุดในด้าน "การป้องกันแก้ไข" รองลงมาได้แก่ "ผลกระทบทางสังคม" , "การค้นพบผู้ป่วย" , "การติดต่อ" , "อาการของโรค" ตามลำดับ และน้อยที่สุดในด้าน "ผลกระทบทางเศรษฐกิจ" หรือประมาณร้อยละ 50.0 , 27.3 , 9.1 , 6.8 และ 4.5 และ 2.3 ตามลำดับ

สยามรัฐ พบว่า เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์มากที่สุดในด้าน "การป้องกันแก้ไข" รองลงมาได้แก่ "ผลกระทบทางสังคม" , "การค้นพบผู้ป่วย" , "การติดต่อ" ตามลำดับ และน้อยที่สุดในด้าน "อาการของโรค" , "ผลกระทบทางเศรษฐกิจ" หรือประมาณร้อยละ 36.5 , 34.9 , 12.7 9.5 และ 3.2 , 3.2 ตามลำดับ

โดยสรุปพบว่า ไทยรัฐ, มดิชน, สยามรัฐ เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์มากที่สุดในด้าน "การป้องกันแก้ไข" , "ผลกระทบทางสังคม" และ "การค้นพบผู้ป่วย" ตามลำดับ ส่วนมดิชน เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์มากที่สุดในด้าน "การป้องกันแก้ไข" , "การค้นพบผู้ป่วย" และ "ผลกระทบทางสังคม" ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ไทยรัฐ, เคลิวิวิส์ เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้าน "อาการของโรค" มากกว่า "การติดต่อ" ส่วนมดิชน, สยามรัฐ นั้นเสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้าน "การติดต่อ" มากกว่า "อาการของโรค" ส่วนด้าน "ผลกระทบทางเศรษฐกิจ" นั้นพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้านนี้น้อยที่สุดเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 7 แสดงเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้านต่าง ๆ ของหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ
ตลอดระยะเวลา 1 ปี

หนังสือพิมพ์ เนื้อหาที่เน้น	ไทยรัฐ (รายเรื่อง) (ร้อยละ)	เดลินิวส์ (รายเรื่อง) (ร้อยละ)	มติชน (รายเรื่อง) (ร้อยละ)	สยามรัฐ (รายเรื่อง) (ร้อยละ)
อาการของโรค	5 9.4	5 8.2	2 4.5	2 3.2
การติดต่อ	4 7.5	4 6.6	3 6.8	6 9.5
การค้นพบ	8 15.1	12 19.7	4 9.1	8 12.7
ผลกระทบทางเศรษฐกิจ	1 1.9	2 3.3	1 2.3	2 3.2
ผลกระทบทางสังคม	12 22.6	9 14.8	12 27.3	22 34.9
การป้องกันแก้ไข	23 43.4	29 47.5	22 50.0	23 36.5
รวม	53 100.0	61 100.0	44 100.0	63 100.0

เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้านอาการของโรค

พบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับที่ศึกษา เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์
ในด้านอาการของโรค ทุกชื่อฉบับ ยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 12 มิถุนายน 2530

ในจำนวนผู้ได้รับเชื้อเข้าไปครั้งหนึ่งจะไม่มีอาการ อีกพวกจะมีอาการเจ็บคอ
คล้ายเป็นหวัด ค่อมน้ำเหลืองโต บางกลุ่มอาจมีค่อมน้ำเหลืองโตทั่วตัว เช่น ที่คอ, รักแร้
แต่ไม่มีอาการอื่น บางกลุ่มก็มีอาการของเซลเม็ดเลือดขาวถูกทำลาย วงการแพทย์เรียกว่า
กลุ่ม เอ อาร์ ซี (ฟรีเอดส์) คือมีอาการเกี่ยวข้องกับเอดส์ ซึ่งอาจมีอาการไข้ น้ำหนักลด
เหงื่อออกมาก ร่างกายทรุดโทรม ท้องเดินเรื้อรัง นอนไม่หลับ

อีกกลุ่มหนึ่งจะมีอาการของโรคเอดส์ชัดเจน หลังจากเม็ดเลือดขาวถูกทำลาย
ภูมิคุ้มกันจะลดลงไปเรื่อย ๆ ทำให้เกิดการติดเชื้อฉวยโอกาส เพราะภูมิคุ้มกันบกพร่องมาก
บางคนอาจเป็นมะเร็งในระยะนี้

กลุ่มสุดท้าย เมื่อได้รับเชื้อเอดส์อาจไม่มีอาการอื่น ๆ นอกจากอาการทาง
ประสาท เพราะเชื้อเข้าไปแทรกในสมอง อาจทำให้ความจำเสื่อม เดินเซ ค้างประเทศ
พบผู้ป่วยกลุ่มนี้แล้ว

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 18 มิถุนายน 2530

กลุ่มอาการของคนไข้โรคเอดส์กลุ่มใหม่ที่ทางการแพทย์ให้ความสนใจมากคือ พวกที่
มีอาการทางสมอง มีการค้นพบว่า ร้อยละ 70 ของคนไข้โรคเอดส์ จะมีอาการผิดปกติทาง
ระบบประสาท คนไข้ส่วนใหญ่จะมีอาการหลง ๆ ลืม ๆ คิดคำพูดไม่ค่อยออก บางคนมี
อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ซึม หงุดหงิด หรือชักกระตุก แขนขาชาไป

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 12 มกราคม 253

ที่โรงพยาบาลศิริราช พบผู้ป่วยเอดส์อีกรายของไทย เป็นหญิงวัยกลางคน คนไข้รายนี้มีอาการทางสมอง คลุ้มคลั่ง และความจำเสื่อมด้วย ก่อนหน้านี้ทำงานอยู่ต่างประเทศ อาการในลักษณะนี้เป็นปรากฏการณ์ใหม่ของคนไข้โรคเอดส์ในไทยที่มีอาการ เช่นนี้

มติชน ฉบับประจำวันที่ 4 ตุลาคม 2530

คำว่า "เอดส์" ซึ่งย่อมาจากคำว่า "แอดิควิมนิตีเซียนซีซินโครม"

คำว่า "แอดิควิ" แปลว่า โรคที่ไม่ได้เป็นมาแต่กำเนิด

"อิมนู" แปลว่า ระบบป้องกันภัยของร่างกาย

"ดิตีเซียนซี" หมายถึง บกพร่อง "ซินโครม" คือ กลุ่มอาการ

แปลรวมความว่า โรคที่มีอาการภูมิคุ้มกันต่อต้านโรคบกพร่อง

คนที่ เป็นโรคเอดส์ระยะแรกยังไม่ปรากฏอาการ แต่สามารถแพร่เชื้อสู่ผู้อื่นได้ ซึ่งเป็นเรื่องอันตรายมาก ระยะที่สอง ระยะ เอ อาร์ ซี จะปรากฏอาการ น้ำหนักลด ต่อมน้ำเหลืองโต เหงื่อออกกลางคืน มีไข้ มีผื่นผิวหนัง ระยะที่สาม เป็นระยะเอดส์เต็มที ร่างกายห่วยผอมมาก บางคนมีโรคแทรกซ้อน หรือเป็นมะเร็งของผิวหนัง ที่พบบ่อยเช่น โรคปอดบวมซึ่งอาจรุนแรงมากถึงขั้นเสียชีวิต

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 1 สิงหาคม 2530

โรคเอดส์ หมายถึง กลุ่มอาการที่มีภูมิต้านทานบกพร่องที่ไม่ใช่มาแต่กำเนิด

โรคนี้พบครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2524 พบในรักร่วมเพศ คนที่ได้รับเชื้อเอดส์จะไม่มีอาการทุกคน บางคนมีทรสวรคืออยู่ร่วมกับเอดส์ได้โดยไม่มีอาการ หรือเป็นแค่ไข้หวัดธรรมดา แต่คนกลุ่มนี้ร้ายมาก เพราะเขาคือพาหะนำเชื้อแพร่เชื้อไปยังผู้อื่นได้โดยไม่รู้ตัว อีกกลุ่มหนึ่งเมื่อได้รับเชื้อแล้วจะมีอาการเบาหน้อยคือ อ่อนเพลีย ผอมลง มีไข้ ต่อมน้ำเหลืองโต คนกลุ่มนี้พบว่า 100 คนต่อไปจะแสดงอาการของโรคเอดส์เต็มขั้นถึง 50 คน

มดิซน ฉบับประจำวันที่ 1 พฤศจิกายน 2530

ผู้ที่มิเชื่อเอคส์แบบยังไม่ปรากฏอาการจะใช้เวลานาน 2 ถึง 5 ปี ก็จะปรากฏอาการของโรคแทรกซ้อน โรคติดเชื้อซ้ำเดิมที่พบบ่อยที่สุดคือ โรคปอดอักเสบ, มะเร็งที่ผิวหนัง ซึ่งเป็นแล้วตายทุกราย

เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอคส์ในด้านการติดต่อ

พบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับที่ทำการศึกษาในครั้งนี เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอคส์ในด้านการติดต่อทุกชื่อฉบับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 10 สิงหาคม 2530

การติดต่อของโรคเอคส์นั้น ในความจริงมิได้ติดต่อกันได้ง่าย ๆ แต่ติดต่อกันได้โดยการร่วมเพศ การรับเลือดที่มีเชื้อนี้ การใช้เข็มฉีดยาที่มีเชื้อร่วมกัน โดยเฉพาะผู้ติดยาเสพติด และจากทารกที่คลอดจากมารดาที่มีเชื้อเอคส์ การพูดคุย สัมผัสมือกัน หรือแม้แต่ยุงก็ไม่สามารถเป็นพาหะในโรคนี้ได้

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 10 สิงหาคม 2530

การติดต่อของโรคเอคส์ สำคัญที่สุดและพบมากที่สุดได้แก่ การร่วมเพศ หรือการรับเลือดที่มีเชื้อ การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน และทารกที่คลอดจากมารดาที่มีเชื้อ แต่การพูดคุย สัมผัสมือผู้ป่วยไม่ได้ทำให้ติดโรค ยุงก็ไม่สามารถนำโรคได้แต่อย่างใด ไม่อยากให้ประชาชนตื่นกลัวจนเกินเหตุ

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 18 มิถุนายน 2530

เชื้อโรคเอคส์ซึ่งเคยเชื่อว่า มนุษย์เป็นพาหะได้คือนั้น ขณะนี้กลับพบว่า การร่วมเพศกับสตรีที่มีเชื้อ ก็สามารถติดได้ง่ายเหมือนกัน โรคเอคส์ติดต่อกันง่ายทางเพศสัมพันธ์ แต่ไม่ปรากฏผลในการสัมผัสตัวคนไข้ หรือการจูบปากกันธรรมดา หรือการรับประทานอาหารร่วมโต๊ะกัน นอกจากนี้ยุงก็ไม่สามารถเป็นพาหะของโรคแต่อย่างใด ขออย่าให้ประชาชนหวาดวิตกมากเกินไป

มดิซน ฉบับประจำวันที่ 24 กรกฎาคม 2530

การติดเชื้อจากผู้ป่วย เช่น การร่วมเพศ การถ่ายเลือด การใช้เข็มฉีดยา
เดียวกับผู้ป่วย นอกจากนี้สัตว์เลี้ยงภายในบ้าน โดยเฉพาะแมวก็เป็นพาหะนำโรคได้เช่นกัน
และอีกอย่างยุงก็เป็นพาหะนำเชื้อ

จึงเห็นได้ว่า สยามรัฐ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ให้ข้อมูลด้านการติดต่อของโรคเอดส์
สอดคล้องกันว่า ยุงไม่เป็นพาหะของโรค แต่ขัดแย้งกับมดิซนที่ให้ข้อมูลว่า แมวและยุงก็
เป็นพาหะนำเชื้อโรคเอดส์ได้

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 22 มีนาคม 2531

การติดต่อแพร่เชื้อเอดส์นั้น แพร่ได้เร็วในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดชนิดฉีด เพราะมีการ
ปนเปื้อนเลือดของผู้มีเชื้อเอดส์กับผู้อื่นได้หลายคน แต่ในขณะที่การแพร่ทางเพศสัมพันธ์ เป็นไป
ได้ช้ากว่าเพราะเป็นรูปแบบหนึ่งต่อหนึ่ง นอกจากนี้การติดยาเสพติดยังเป็นการกระทำที่ผิด
กฎหมาย จึงทำให้ค้นหาผู้กระทำได้ยาก แต่แพร่กระจายโรคได้เร็ว แม้แต่นักโทษใน
เรือนจำที่ติดเชื้อเอดส์ส่วนใหญ่ก็เกิดจากยาเสพติดทั้งสิ้น

มดิซน ฉบับประจำวันที่ 28 มกราคม 2531

โอกาสติดต่อของโรคเอดส์จะแตกต่างกันไปในทวีปต่าง ๆ โดยในยุโรป และสหรัฐ
75 % เกิดจากร่วมเพศ ส่วนที่เหลือมาจากเข็มฉีดยา และยาเสพติด ขณะที่แอฟริกา
และอเมริกา โรคเอดส์จะแพร่ระบาดในหมู่ชนที่มีพฤติกรรมทางเพศตามปกติ

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 24 มิถุนายน 2530

แม้ว่าท่านลงว่ายน้ำในสระว่ายน้ำเดียวกันกับผู้ป่วยที่มีพาหะเอดส์ นั่งรถติด ๆ
กัน ใช้ห้องน้ำร่วมกัน อาบน้ำอ่างเดียวกัน ท่านก็ไม่มีสิทธิ์จะเป็นเอดส์ได้เลย

เคลนิวส์ ฉบับประจำวันที่ 30 มิถุนายน 2530

ว่ากันว่าปฐมเหตุของเอดส์นั้นเกิดจากลิงสีเขียวยุโรปในแอฟริกาในประเทศแซมเบีย เลือดเนื้อของลิงชนิดนี้มีเชื้อเอดส์แอบแฝงอยู่ มนุษย์ในเมืองนั้นค้นไปกิน เป็นอาหารก็เลยติดเอาโรคเอดส์มาอยู่ในตัว แล้วเกิดมีคนผิวดำในประเทศโซมาเลียท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยียนกับคนพวกนี้ ทั้งที่เป็นเกย์และไม่เป็นเกย์ ก็เลยพกพาเอาโรคนี้ออกไปด้วย อันว่า โซมาเลียว่ากันว่า เป็นสวรรค์ของเกย์อเมริกัน จึงคิดโรคนี้ออกมาเข้ามาระบาดในอเมริกา

เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้านการค้นพบผู้ป่วย

พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้านการค้นพบผู้ป่วย ทุกชื่อฉบับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 12 มิถุนายน 2530

ขณะนี้พบผู้ป่วยโรคเอดส์อีก 2 ราย เป็นรายที่ 8 และ 9 ของไทย และยังมีผู้ป่วยที่มีอาการเกี่ยวข้องกับเอดส์ที่แพทย์เรียกว่า ระยะเวลา เอ อาร์ ซี อีก 14 ราย

มติชน ฉบับประจำวันที่ 4 ตุลาคม 2530

จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ยังคงเท่าเดิมคือ 11 ราย แต่เสียชีวิตไปแล้ว 9 ราย

มติชน ฉบับประจำวันที่ 8 ตุลาคม 2530

ตัวเลขคนเป็นโรคเอดส์หรือมีเชื้อเอดส์ในไทย เมื่อ 3 ปีก่อน (2527) มีแค่ 18 ราย และ 2 ปีที่แล้ว (2528) มีแค่ 19 ราย มาปีนี้ (2530) พุ่งขึ้นเป็น 165 ราย นี้ยังตรวจไม่เจออีกเท่าไร

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 22 มีนาคม 2531

จนถึงวันที่ 22 มีนาคม 2531 พบว่า มีผู้ป่วยติดเชื้อเอดส์โดยไม่มีอาการ 204 ราย เป็นผู้ติดยาเสพติดถึง 148 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.5 มีผู้ป่วยเต็มขั้นทั้งหมด 9 ราย

เสียชีวิตแล้ว 5 ราย ผู้ป่วยทั้ง 8 ราย มีประวัติเป็นชายรักร่วมเพศ คิดเชื่อจาก
ต่างประเทศ ส่วนรายล่าสุดมีประวัติเคยผ่าตัด และรับเลือดในประเทศแถบตะวันออกเฉียง

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 16 กรกฎาคม 2530

จากการศึกษาที่ผ่านมาของกรมควบคุมโรคติดต่อพบว่า ผู้ป่วยโรคเอดส์ หรือผู้ติดเชื้อเอดส์แทบทั้งหมดจะอยู่ในกลุ่มคนมีความรู้ระดับปริญญา

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 16 กรกฎาคม 2530

พบนักศึกษาหนุ่มวัย 23 เป็นโรคเอดส์ขั้นร้ายแรง แพทย์หมกทางเยี่ยวยา เพื่อน
สนิทเผยเป็นเกย์ชอบมั่วฝรั่งแถวพญา-พัฒนพงษ์ประจำ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน
แห่งหนึ่งในกรุงเทพ ตรวจพบเลือดเป็นเอดส์จึงรักษาไว้ แต่อาการทรุดลงเรื่อย ๆ จาก
น้ำหนัก 53 กก. เหลือเพียง 23 กก. เท่านั้น

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 28 กรกฎาคม 2530

จากการตรวจเลือดหญิงชายขายบริการในพญาเป็นเวลา 2 ปี หลายพันคน
พบว่าผู้หญิงคนหนึ่งเลือควกเอดส์ 1 คน แต่ไม่ใช่เป็นเอดส์ทีเดียว มีโอกาสเป็นเพียง
10 % และได้แนะนำให้เลิกอาชีพนี้ ตามที่มีข่าวว่า คนไทยเป็นเอดส์ 83 คนนั้น ยังเข้าใจ
ผิดอยู่ 83 คน ที่พบนั้นแต่มีเชื้อเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นเอดส์ทุกคน

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 26 พฤศจิกายน 2530

พบผู้ติดเชื้อเอดส์ในภูมิภาคเอเชียน้อยกว่าภูมิภาคอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ
ขนบธรรมเนียมประเพณีของภูมิภาคที่ช่วยควบคุมพฤติกรรมการแพร่เชื้อเอดส์

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 9 เมษายน 2530

นักโทษในเรือนจำบางขวางไม่มีใครเป็นเอดส์แน่ เพราะจากการตรวจพบมีเพียง
นักโทษชาวออสเตรเลียคนเดียวที่มีเลือดบวก จากการติดตามตรวจเลือดกลุ่มเสี่ยงต่อโรค
เอดส์ทั้งเกย์และโสเภณี ที่ ภูเก็ต พัทยา กรุงเทพฯ หลายพัน เป็นรอบสองแล้วนั้นปรากฏ
ไม่พบเลือดบวกเอดส์เลยสักรายเดียว

มดิง ฉบับประจำวันที่ 24 กรกฎาคม 2530

ผลการตรวจเลือกนักโทษเรือนจำคลองเปรม 5,000 จาก 7,000 คน พบ
เลือกบวก 50 ราย พรีเอคส์ 1 ราย เป็นฝรั่งเศสติดยาเสพติด

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 28 กรกฎาคม 2530

ในเรือนจำนั้นได้ตรวจพบนักโทษมีเชื้ออยู่ 40 คน เป็นชาวต่างประเทศ 20 คน
คนไทย 20 คน สาเหตุที่เป็นเพราะใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน และเกิดจากการรักร่วมเพศ

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2531

นักโทษในเรือนจำบางขวางเป็นโรคเอดส์จำนวนมาก และไม่ได้รับการดูแลจาก
กรมราชทัณฑ์ ซึ่งตามข้อตกลงแล้ว นักโทษที่ป่วยเป็นโรคเอดส์จะต้องถูกส่งไปรับการรักษา
ที่โรงพยาบาลบำราศนราดูร

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 10 สิงหาคม 2530

สถิติเมื่อ 1 เมษายน 2530 ตรวจพบแล้วว่า มีผู้ป่วยโรคเอดส์ทั้งสิ้น 45,700 คน
ใน 102 ประเทศ

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 18 มิถุนายน 2530

หญิงโสเภณีในแอฟริกา มีการติดโรคเอดส์สูงถึง 88 % ในสหรัฐมีการติดเชื้อเอดส์
จากโสเภณี 55 % ตัวเลขผู้ป่วยโรคเอดส์เพิ่มขึ้นทั่วโลกถึง 51,069 ราย ส่วนใหญ่เป็น
เป็นคนไข้ในสหรัฐ ยุโรป และแอฟริกา เฉพาะในสหรัฐพบว่า ผู้ที่มีค่อมน้ำเหลืองโตกำลัง
จะเป็นโรคเอดส์มีถึงล้านกว่าคน ซึ่งนับว่าเป็นตัวเลขที่น่าทึ่งมาก

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 20 พฤศจิกายน 2530

โรคเอดส์ระบาดใน 127 ประเทศทั่วโลก จนถึงวันนี้รวมคนไข้ 64,488 ราย
และตายเกินครึ่ง คาดว่าชาวโลกกว่า 150,000 คน มีเชื้อเอดส์ และ 5-10 ล้านคน
เป็นพาหะเอดส์โดยไม่รู้ตัว

เคลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 13 กันยายน 2530

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเอดส์ มหันตภัยใหม่ในวงการแพทย์ เมื่อห้าปีก่อน (2524) องค์การอนามัยโลกพบคนไขเอดส์ 128 ราย ใน 9 ประเทศ แต่ปีนี้ (2530) พบแล้ว ทกหมื่นราย ใน 144 ประเทศ

มติชน ฉบับประจำวันที่ 20 กรกฎาคม 2530

ถ้านับตามจำนวนผู้ป่วยที่แจ้งไปยังองค์การอนามัยโลก ถึงผู้ป่วยโรคเอดส์ ประเทศไทยเป็นอันดับที่ 59 คือมี 11 ราย เสียชีวิตแล้ว 7 ราย ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัย ส่วนผู้ที่มีเชื้อพบ 100 กว่าคน ที่เป็นหญิงส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจ และตัวเลขของไทย เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนบ้านอาเซียนถึงว่าล้าหน้า โดย อินโดนีเซีย, มาเลเซีย และสิงคโปร์ มีประเทศละ 1 ราย

มติชน ฉบับประจำวันที่ 24 กรกฎาคม 2530

จำนวนผู้ติดเชื้อสามารถเพิ่มจำนวนได้อย่างรวดเร็ว ในสหรัฐพบผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้นกว่า 1,000 ราย ในเวลาไม่ถึงปี ซึ่งขณะนี้มียังถึง 37,019 ราย จนถึงวันนี้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีผู้ป่วยโรคเอดส์สูงที่สุดในภูมิภาคเอเชีย

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 30 มิถุนายน 2530

รัฐทิฟในประเทศอินเดียมีโสเภณี 6 คน เป็นเอดส์

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 28 กรกฎาคม 2530

พบพาหะเอดส์ 47 คน ในฟิลิปปินส์ ซึ่งส่วนมากเป็นหญิงทำงานบริการตามสถานบันเทิง นอกร้านทัพของสหรัฐ (อยู่ทางตอนเหนือของกรุงมะนิลา) และ 0.17 ของโสเภณีฟิลิปปินส์เป็นเอดส์

เคลนิวส์ ฉบับประจำวันที 9 มกราคม 2531

เจ้าโรคเอดส์มีภูมิลำเนาไม่เลือกหน้าจากสหรัฐอเมริกาโลกจน เดียวนี้กำแพง เมืองจีน ก็ต้านไม่อยู่ มุ่งมั่งแห่งเพราะไวรัสเอดส์แผลงฤทธิ์ เรียบร้อยโรงเรียนจีนไปแล้ว 3 ราย

เคลนิวส์ ฉบับประจำวันที 12 มกราคม 2531

เด็กในเยอรมันติดเอดส์แล้ว 27 ราย ส่วนใหญ่เนื่องจากอิทธิพลทายาท ที่ได้รับ เชื้อโดยตรงจากแม่ และเด็กที่ป่วยเป็นเอดส์นั้น มีอาการลุกลามเร็วกว่าผู้ใหญ่ ทั้งนี้ 1 ใน 2 ราย จะเสียชีวิตภายใน 1 ปี

เคลนิวส์ ฉบับประจำวันที 6 กุมภาพันธ์ 2531

การสำรวจในกรุงไนโรบีพบว่า มีผู้ติดเชื้อเอดส์ถึง 3.39 % ของประชากรทั้งหมด

เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้านผลกระทบทาง เศรษฐกิจ

พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ ที่ทำการศึกษาในครั้งนี เสนอเนื้อหาสาระที่เน้น ถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้าน ผลกระทบทางเศรษฐกิจทุกชื่อฉบับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เคลนิวส์ ฉบับประจำวันที 10 สิงหาคม 2530

เงินที่ต้องใช้ในการรักษาโรคเอดส์ในอเมริกาตกคนละ 50,000 - 150,000 เหรียญ คิดเป็นเงินไทยประมาณ 1,300,000 - 3,900,000 บาท ซึ่งนับว่าเป็นเงินที่ มากมายมหาศาล

เคลนิวส์ ฉบับประจำวันที 10 สิงหาคม 2530

ราคายางขยับตัวสูงขึ้น เพราะในช่วงสั้น ๆ ที่ผ่านมา มีปัจจัยหลายอย่าง เช่น ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัวดีขึ้น อีกประการหนึ่ง การคืนรนแก้ปัญหาราคามีคัมกับบกพร่อง หรือโรคเอดส์ของนานาประเทศ โดยเฉพาะการมืองกันโรคนี้มีผลต่อการใช้อย่างอนามัย และถูกมียางเพิ่มขึ้นมาก นอกจากนี้ประเทศจีน ซึ่งเป็นผู้นำเข้ายางรายใหญ่ได้ยกเลิก

นโยบายการควบคุมนำเข้าอย่างธรรมชาติโดยรัฐบาลกลาง หลายประเทศผู้ผลิตยางประสบปัญหาโรคระบาดของยาง ขณะที่ความต้องการยางเพิ่มขึ้นดังกล่าว จึงทำให้ยางมีแนวโน้มราคาสูงขึ้นเรื่อย ๆ ที่ผ่านมามีผลผลิตยางจำนวน 54,145 ตัน เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปีที่แล้ว 15.4 % ราคายางก็เพิ่มขึ้นจาก 16.29 บาท เป็นมา 17.30 บาท เมื่อเทียบกับ 6 เดือนแรกของปีที่ผ่านมา กับ 6 เดือนแรกของปีนี้

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 24 กรกฎาคม 2530

ความต้องการยางอนามัย และถุงมือยางทางการแพทย์มีมากขึ้น ส่งผลให้ราคายางธรรมชาติพุ่งขึ้นสูงสุดในรอบปีที่ผ่านมา มาเลเซียนอกจากจะเป็นผู้ผลิตยางธรรมชาติรายใหญ่แล้ว ยังเป็นประเทศที่ส่งออกถุงมือยางทางการแพทย์ที่ใหญ่ที่สุดในโลกอีกด้วย โดยมีลูกค้าหลัก ๆ คือ ประเทศแถบยุโรป สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น

ความหวาดกลัวต่อโรคเอดส์ที่มีอยู่ทั่วโลก ยิ่งทำให้เกิดความต้องการยางธรรมชาติมากขึ้น ซึ่งประเทศมาเลเซียและประเทศที่ผลิตยางพาราส่งออกต่างก็สามารถขายยางได้ในราคาดีขึ้นในปริมาณมากกว่าเดิม

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 14 มีนาคม 2531

ขณะที่มาเลเซียประสบกับปัญหาภาวะทางเศรษฐกิจถดถอยนั้น บริษัทโรงงานต่าง ๆ ต้องปลดคนงานออกมากมาย ทำให้เกิดภาวะว่างงานทั่วไป

แต่ในขณะเดียวกัน คนงานในโรงงานผลิตถุงยางอนามัยกลับมีงานทำตลอด 24 ชั่วโมง เพราะต้องเร่งกำลังผลิตอย่างมาก เพื่อใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันการแพร่และการติดเชื้อเอดส์

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 8 กรกฎาคม 2530

นายแพทย์เทอดพงษ์ ไชยนันท รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้กล่าวถึงการควบคุมนักท่องเที่ยวว่ายังทำไม่ได้ ทุกประเทศก็ทำไม่ได้ เพราะจะกระทบกระเทือนการท่องเที่ยวมาก

มดิซัน ฉบับประจำวันที่ 24 กรกฎาคม 2530

หัวหน้ากลุ่มชื่อกลุ่ม "ธรรมดา" รู้สึกเสียใจที่บ้านเมืองเป็นอย่างนี้ จึงรวมตัวกัน เพื่อต้องการแจกแจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยกล่าวว่า ททท. และรัฐบาลไม่ควรปิดข่าว รัฐบาลน่าจะเห็นว่า ชีวิต สุขภาพ และงาน อะไรจะสำคัญกว่ากัน

ททท. ใช้เงินโฆษณาต่างประเทศเกี่ยวกับการท่องเที่ยวถึง 170 ล้านบาท แม้จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มมากขึ้นถึง 30 % ก็ตาม ถ้าถามนักธุรกิจก็จะบอกว่าพอใจ แต่สิ่งแวดล้อมเสียไปมากกว่า และผลที่ตามมาก็คือ การเที่ยวต่อการติดเชื้อแพร่เชื้อเอดส์

เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้านผลกระทบทางสังคม

พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ ที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ ในด้านผลกระทบทางสังคมทั้ง 4 ชื่อฉบับ ยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 4 ตุลาคม 2530

นางแบบชื่อดังตกเป็นเหยื่อโรคเอดส์ หากเอ่ยชื่อทุกคนต้องรู้จัก ซึ่งล่าสุดโฆษณาทีวีที่นางแบบคนนั้นแสดงคิด 10 อันดับโฆษณายอดนิยมประจำปี 2529 เธอเป็นแบบปกนิตยสารแพชั่น เธอมีชื่อย่อว่า สป. ก่อนมาตรวจเลือดเพิ่งกลับมาจากปารีส ประเทศฝรั่งเศส นางแบบคนนี้ค้าประเวณีครั้งละ 1,500 บาท

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 8 ตุลาคม 2530

วงการโฆษณาเด่น รีบถอนลินค้ำที่นางแบบเคราะห์ร้ายแสดง เพราะเกรงผลกระทบ นายแพทย์ใหญ่ยืนยันว่าคนมิได้ระบุชื่อนางแบบไม่เคยชี้เฉพาะลงไป

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 8 ตุลาคม 2530

ข่าวอื้อฉาวของนางแบบส่งผลกระทบกระเทือนไปทั้งครอบครัวของ สป. และเรื่องงาน นิตยสารที่เคยติดต่อขอถ่ายแบบก็งดไป รวมทั้งโฆษณาทีวีทั้ง 2 ชิ้น ถูกระงับ

การแพร่ภาพในทันที ทุกอย่างทำให้เธอสะเทือนใจมาก เกรงว่ากระทรวงสาธารณสุขจะ
มาควบคุมตัว ไม่มีอิสระเหมือนเดิม ขณะนี้ สบ. จิตใจแย่มาก เอาแต่ร้องไห้ ข้าวปลา
อาหารกินไม่ได้ นอนไม่หลับ ซึมเศร้าไม่พูดจากับใครเลย ทั้งที่ปกติเป็นคนร่าเริงมาก
สะเทือนใจที่สุดที่ถูกหาว่าขายตัวครั้งละ 1,500 บาท

มติชน ฉบับประจำวันที 8 ตุลาคม 2530

เผยชีวิตสุครันทค "เบิ้ล" นางแบบชื่อดังสุดเหงาเปล่าเปลี่ยว ไร้เพื่อนใจ
โทรศัพท์ไปหาใคร ขอบไปค้างด้วยให้คลายโศก ถูกบอกมัดไม่มีเชื้อโย ถึงกับต้องเดินท่องถนน
จนรุ่งเช้า นายแพทย์สุรพงษ์ ยันไม่เคยพูดออกชื่อนางแบบให้เสียหาย หลังจากข่าวเบิ้ล
แพร่ออกไป ไม่มีบริษัทหรือนิตยสารใดจ้างถ่ายแบบหน้าปก หรือถ่ายแฟชั่น ทั้งที่เคยเป็น
นางแบบทำงานซุกที่สุด และมีค่าตัวสูงมาก

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที 8 ตุลาคม 2530

การเปิดเผยชื่อผู้ป่วยโรคเอดส์จะเป็นการผิดจรรยาบรรณของแพทย์หรือไม่ ทาง
กลุ่มสมาชิก "เพื่อนหญิง" ต้องการช่วยเหลือนางแบบผู้นี้ โดยเฉพาะในแง่ละเมิด
สิทธิมนุษยชน ซึ่งสามารถเอาผิดกับแพทย์หรือหนังสือพิมพ์ที่ประโคมข่าวได้ หากนางแบบผู้นี้
ต้องการ

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที 16 ตุลาคม 2530

ในที่สุดผลการตรวจเลือด น.ส. สบีน เสดลาคุณ ก็ไม่พบเชื้อเอดส์แต่อย่างใด
แต่จนทุกวันนี้เธอต้องบ่นบื้อย้อยยับ เหมือนตายทั้งเป็น เพราะการละเมิดจรรยาบรรณของ
แพทย์บางคน สมาคมผู้พิทักษ์จรรยาบรรณแพทย์ยังเงิบฉี่ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที 16 ตุลาคม 2530

นางแบบเอดส์ ขอให้มีการแก้ไขเรื่องชื่อเสียง ย้ำไม่เอาเรื่องใคร ตอนนี้อยู่ใจ
เป็นปกติดีขึ้นแล้ว เผยไม่เคยไปตรวจเลือดที่โรงพยาบาลพญาไท แต่ทำไมมีผลเลือดออกมา

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที 28 กันยายน 2530

กรณีผู้ป่วยโรคเอดส์ที่ได้รับเชื้อมาโดยไม่รู้ตัว นายฉอ้อน เสือส้ม กลับมาพักรักษาตัวที่บ้านแล้ว โดยมี นางสมมาตร ทรอย ชมรมรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ออกทุนสร้างบ้านให้อยู่ร่วมกับครอบครัวตามปกติ มีชาวบ้านแถบนั้นมาช่วยงานขึ้นบ้านใหม่กันอย่างล้นหลาม ไม่กลัวโรคเอดส์ เพราะเข้าใจว่าไม่ได้ติดด้วยการสนทนา ทั้งนี้ทางโรงพยาบาลบางรักก็แจ้งแก่นายฉอ้อนว่า จะให้ทำงานในตำแหน่งยามเงิน เดือนเดือนละ 1,700 บาท

อาการของนายฉอ้อน เสือส้ม คนไข้โรคเอดส์ที่ฝ่ายหมอมลงไปทุกวัน เหมือนเสถียรภาพของรัฐบาล (เปรม 5)

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที 4 มกราคม 2531

ฉอ้อน ครูณชีวิดิอับเฉา เมียรังเกียจ เพื่อนบ้านกลัว ลูก ๆ ถูกข่มออกจากงาน โดยลูก ๆ ถูกลดตำแหน่งการทำงานลงเรื่อย ๆ และถูกจ้องจับผิดตลอดเวลา ซึ่งในที่สุดก็ต้องลาออกมาทั้งหมด ทางโรงงานไม่ยอมจ่ายค่าชดเชยตามกฎหมายแรงงานกำหนด ขณะนี้ นายฉอ้อนได้งานทำเป็นคนทำความสะอาดที่โรงพยาบาลบางรัก เงินเดือน 1,700 บาท ก็พอกินพอใช้ ดีกว่าอยู่บ้านเฉย ๆ ทำให้กลัดกลุ้มใจ จนอยากฆ่าตัวตาย

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที 10 สิงหาคม 2530

ครูในจังหวัดมุกดาหารที่ป่วยมีอาการเกี่ยวข้องกับเอดส์ ทำให้นักเรียนที่ผู้ป่วยเคยสอนตื่นกลัวโรคเอดส์ เสียจนไม่กล้าที่จะเดินผ่านหรือสัมผัสห้อง ข้าวของเครื่องใช้ที่ครูเคยสัมผัส

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที 10 สิงหาคม 2530

ผู้ป่วยระยะ เอ อาร์ ซี ครูมุกดาหาร หรือ นายณรงค์ รักสะอาด ที่เด็กตื่นกลัวจนเกินเหตุไม่กล้าเดินผ่านโต๊ะครู ห้องครูนั้น ขอชี้แจงว่าโรคนี้มีได้ติดต่อกันง่าย ๆ

มดิซัน ฉบับประจำวันที่ 20 ตุลาคม 2530

ดร. เสรี วงษ์มณฑา ตนขอพูดแทนชาวเกย์ทั้งหลายว่า จะไม่มีใครไปตรวจเลือด เพราะไม่มีหลักประกันว่า จะถูกประโคมข่าวใหญ่โต หากพบว่าเลือดมีไวรัสอื่นเท่านั้น และ หากเกย์ที่มีชื่อเสียงติดเอดส์เข้า สังคมจะโอบอุ้มอย่างกรณีนายฉ้อฉน และ น.ส. สบัน หรือไม่ว่า จะมีแค่คนประณามสาปแช่งว่าเป็นพวกวิถิดถาวรผิดเพศ

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 24 มิถุนายน 2530

สื่อมวลชนหลายสาขาให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ ซึ่งถ้าประชาชนส่วนใหญ่ได้รับความรู้แน่ชัดก็ไม่มีปัญหา แต่ประชาชนอีกส่วนหนึ่ง "เกิดความหวาดวิตกกังวลเกินความจำเป็น ไตรศัปดาห์ที่ผ่านมามีเกราะว่าจะเป็นโรคเอดส์ระยะต้น ๆ หากท่านไม่สำส่อนทางเพศ ไม่ติดยาเสพติด ก็ไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากากโรคประสาทที่เรียกว่า โรคกลัวเอดส์" เข้ามาใส่ในจิตใจและสมองของท่านอีกโรคหนึ่ง

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 18 สิงหาคม 2530

ปัญหาโรคเอดส์ในบ้านเมืองเราทุกวันนี้ มิได้อยู่ที่ว่าประชาชนกำลังตื่นตระหนกกันเกินไปหรือครบ แต่ผมว่า เรากำลังตื่นตระหนกกับโรคนี้น้อยเกินไปด้วยซ้ำ เพราะโรคเอดส์ระบาดง่าย เป็นแล้วตายลูกเดียว บ้านเมืองเราทุกวันนี้เป็นสวรรค์ของชาวเกย์ที่ลือกระฉ่อนทั่วโลก มีคนมาหากินกับเกย์มากเหลือเกิน จนเพื่อนฝรั่งของผมจวกผมว่า "เฮ้ยบ้านเมืองยูท่ายังไม่มีเกย์ บาร์เกย์เยอะนักวะ โอเปิดหนังสือพิมพ์ดูเห็นมีโฆษณาชวนเที่ยว บาร์เกย์เต็มไปหมด พวกยูไม่รู้จักกลัวเอดส์กันหรือใจ ไม่กลัวคนเขาเลิกมาบ้านเมืองยู เพราะกลัวโรคเอดส์หรือวะ"

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 22 มีนาคม 2531

นิตยสารสกาย (Sky) ฉบับประจำเดือนเมษายน 2531 วางแผงในลอนดอน ตีพิมพ์ว่า กรุงเทพฯ เป็นเมืองเช็กส์ราคาถูก ที่ธุรกิจการค้ากางเฟื่องสุดขีด มีทั้งโชว์ลามก ชายจริงหญิงแท้ เกย์ ทุกอย่างซื้อได้ด้วยเงิน สำหรับแหล่งค้าประเวณีที่โด่งดังก็คือ กรุงเทพฯ, พัทยา และภูเก็ต ซึ่งเป็นแหล่งแพร่เชื้อ "เอดส์"

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 5 มีนาคม 2531

จากการวิจัยของ นายแพทย์ปีเตอร์ มาร์ซุค แห่งมหาวิทยาลัยคอนเนล พื้นฐาน การวิจัยมุ่งไปที่ผู้กระทำอัตวินิบาตกรรม (ฆ่าตัวตาย) ทั้งหมดในท้องถิ่นนิวยอร์ก ตลอดปี 1985 ซึ่งพบว่ามีคนฆ่าตัวตายทั้งหมด 668 คน และเป็นชายที่อายุระหว่าง 30-39 ปี ที่รู้ตัวว่าเป็นเอดส์ถึง 12 ราย ซึ่งเป็นอัตราการฆ่าตัวตายด้วยโรคเอดส์สูงกว่าโรคอื่น ๆ

มติชน ฉบับประจำวันที่ 2 สิงหาคม 2530

ขณะนี้เด็กต่างจังหวัดมักจะไปเที่ยวในเขามากกว่าเด็กในกรุงเสียอีก พวกนี้ อยู่ต่างจังหวัดไม่เคยได้เที่ยว หากคนเที่ยวเป็นก็ไม่เป็นไร แต่คนที่เที่ยวแล้ว เกิดคิดใจ ก็น่าห่วงมาก เพราะทำให้เกิดอาชีพ "คุณโส" เพียงเพื่อเอาเงินไปเที่ยวเขเท่านั้น อย่างลึกลับว่าสถานคิสโก้เชคก็เป็นอีกแห่งที่เป็นที่ระบาคของเอดส์ได้ง่าย

เด็กผู้ชายหลายคนยอมเป็น "ไอด้ว" เพื่อแลกกับเงินโดยไปได้กับทั้งผู้ชายและ ผู้หญิง ขณะเดียวกันเด็กผู้ชายเหล่านี้ก็มีแฟนเป็นผู้หญิง ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ จะเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว

มติชน ฉบับประจำวันที่ 22 สิงหาคม 2530

ภาวะเกย์ในบ้านเมืองกำลังเฟื่องระบาคทั้งเกย์คิงส์เกย์ควีนระดับอภิ เกย์ของ บ้านเมือง ซึ่งกลุ่มเสี่ยงต่อโรคร้ายนี้ก็อยู่ในกลุ่มโสเกณิและรักร่วมเพศ ปัจจุบัน เรามี เยาวชนที่ยึดอาชีพโสเกณิอยู่ราว 500,000 คน อีกทั้งมีเด็กค้าเพศทั้งที่เป็นหญิงและชายอีก ราว 30,000 คน และยังมีเยาวชนติดยาเสพติดอยู่ถึง 300,000 คน ยังพวกที่เป็นเกย์ เพิ่มพูนขึ้นอีกเรื่อย ๆ เล่า นี่คือการเสี่ยงที่เด็กและเยาวชนบ้านเรากำลัง เดินทางไกล มีจจรราชเข้าไปเรื่อย ๆ สิ่งหนึ่งที่ไม่อาจละเลยได้คือ "เด็กทารกในครรภ์และที่เพิ่งคลอด ออกมา" จากหญิงค้าเพศเหล่านี้

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 22 สิงหาคม 2530

ขณะนี้นักศึกษากำลังรับวัฒนธรรมตะวันตก ทำให้มีการร่วมเพศกันอย่างเปิดเผย แม้แต่ระดับมัธยมก็มีคู่นอนกันแล้ว และเด็กหญิงคนหนึ่งจะมีแฟนหลายคน และมีเพศสัมพันธ์กับทุกคน นอกจากนี้พวกเกย์ปีหนึ่ง ๆ จะเปลี่ยนคู่นอนประมาณ 30 คน บางคนให้สัมภาษณ์ว่า มีคู่นอนถึงพันคนต่อไป

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2531

จากค่านิยมที่ผิด ๆ ทำให้เยาวชนกลายเป็นเกย์ อันเป็นพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อและแพร่เชื้อเอดส์สูง

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 10 สิงหาคม 2530

มะเร็งยังเป็นโรคที่มีโอกาสหาย สังคมไม่รังเกียจ เป็นโรคไม่ติดต่อกับใคร เป็นแล้วยังทำงานได้ตามปกติ แต่โรคเอดส์นั้นเป็นแล้วตายทุกคน ขณะที่ยังไม่ตายต้องอยู่อย่าง อับอาย ทุกข์ทรมานทั้งตนเองและครอบครัว สังคมรังเกียจ เพราะกลัวติดโรค

ในอเมริกาถึงขั้นไล่ออกจากงาน ถูกรังเกียจจากครอบครัว อยู่ในสังคมเหมือนคนอนาถา

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 28 ตุลาคม 2530

ปัญหาการเลิกจ้างงาน เพราะลูกจ้างเป็นเอดส์หรือญาติสนิทของลูกจ้างเป็นเอดส์นั้น (สมาคม ภรรยา บิดา มารดา หรือบุตร ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน) จะเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่ หากงานที่ลูกจ้างทำนั้นมิได้เป็นหนทางแห่งการแพร่เชื้อเอดส์ละก้อ การเลิกจ้างในลักษณะนี้อาจเป็นเหตุให้ถูกฟ้อง ต้องรับลูกจ้างเข้าทำงานใหม่ หรืออาจจะต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่ลูกจ้างได้

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 30 มิถุนายน 2530

หญิงบริการที่หากเจ้าของบาร์พบว่าเธอเป็นเอดส์จะถูกไล่ออกจากงาน ทั้ง ๆ ที่ยังมีภาวะเสี่ยงดู ลูก พ่อ แม่ บางรายบอกว่าไม่แน่ใจว่าลูกค้าจะติดเอดส์จากเธอหรือไม่ จะยังคงขายบริการต่อไป จะไม่ยอมไปตรวจเลือดเพราะอย่างไรก็ต้องตาย

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 13 เมษายน 2530

การที่เจ้าหญิงไดอาน่า จมพิศมือนผู้ป่วยโรคเอดส์นั้น ทำให้ผู้ป่วยลืมนความกังวลต่อโรค ต่อการป่วยของตน มีผลต่อจิตใจของผู้ป่วย ทำให้พวกเขาทำใจได้ว่าตนมิได้เป็นที่น่ารังเกียจของสังคม

เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้านการป้องกันแก้ไข

พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ ที่ทำการศึกษาในครั้งนี เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้าน การป้องกันแก้ไข ทุกชื่อฉบับ ยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 12 มิถุนายน 2530

รัฐควรเร่งให้ความรู้ประชาสัมพันธ์แก่ประชาชน เพื่อป้องกันโรคนี้ มากกว่าที่จะบิดข่าว ควรตรวจเลือดกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เช่น พวกที่มีอาชีพพิเศษขายบริการทางเพศ ทั้งชายและหญิง พวกที่ติดยาเสพติด

มาตรการที่สำคัญที่สุดในขณะนี้คือ การให้สุขศึกษา ให้ประชาชนรู้จักวิธีป้องกันตัว โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงและพวกเกย์ ควรตรวจเลือดทุก 6 เดือน หากมีเลือดบวกควรงดการมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือหากเลิกไม่ได้ควรใช้ถุงยางอนามัย

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 18 มิถุนายน 2530

มาตรการในการป้องกัน 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ การมีพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย ไม่ใช่เขมติดยาร่วมกับผู้อื่น ถ้าเลิกเป็นเกย์ได้ก็ควร อย่าเปลี่ยนคู่ม้อย ระวังตรวจเลือดเป็นระยะ ๆ และใช้ถุงยางอนามัย ต้องระวังการให้และรับถ่ายเลือด ควรให้ความรู้ต่อ

กลุ่มเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง และเข้าสู่กลุ่มเป้าหมายโดยตรง โดยใช้สื่อที่เข้าใจง่าย ถึงปฏิบัติตามด้วยจึงได้ผล

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 4 ตุลาคม 2530

การตรวจเลือดสามารถทำได้ในโรงพยาบาลของรัฐ และโรงพยาบาลเอกชน บางแห่ง กองกรมโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ โรงพยาบาลบางรัก ก็ตรวจได้ และต่อไปจะขยายการตรวจออกไปอีกหลายโรงพยาบาลในต่างจังหวัด สำหรับค่าตรวจก็กำหนดกันเป็นมาตรฐานเดียวกันว่า คิดรายละ 200 บาท ถ้าไม่มีสแตงค์แต่มีเหตุผลดีพอที่จะขอตรวจรับรองว่า โรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งสามารถให้บริการฟรีได้

มติชน ฉบับประจำวันที่ 4 ตุลาคม 2530

สาธารณสุขมีนโยบายใหม่ที่จะควบคุมเอดส์ในไทย โดยผนวกการป้องกันเอดส์ เข้ากับการวางแผนครอบครัว ทั้งนี้เพราะเป็นโรคที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญและเทคนิคอุปกรณ์เฉพาะ อย่างเช่นเดียวกัน และที่สำคัญใช้ถุงยางเป็นอุปกรณ์ป้องกัน ระยะแรกจะเตรียมศูนย์ โรงพยาบาลศูนย์ของกระทรวงให้เรียบร้อย พร้อมให้ความรู้ประกอบ

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 4 ตุลาคม 2530

กรมควบคุมโรคติดต่อมีการอบรมที่ปรึกษาเพื่อให้ความรู้ในการป้องกันโรคเอดส์ และมีทีมติดตามทั้งหมดครบวงจร จะเพิ่มหลักสูตรในโรงเรียนมัธยม รวมทั้ง เน้นแก้ไข พฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยเฉพาะที่อยากเอาอย่างเกย์ เค้นดั่งให้ลดลง การควบคุมตนเอง ควรใช้หลักศาสนาพุทธเพิ่มภูมิคุ้มกัน คือ ศีล สมาธิ ปัญญา และร่วมมือกับกระทรวง ศึกษาธิการ เพื่อวิจัยพฤติกรรมของพวกเกย์ต่อไป

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 12 มิถุนายน 2530

จัดตั้งคณะกรรมการประสานงานควบคุมโรคเอดส์ โดยมี นายแพทย์พิณิจ อัครเสนา อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อเป็นประธาน และ สมมาตร ทรอย จะจัดตั้งกลุ่ม ศึกษาโรคเอดส์เพื่อใช้เป็นพลัง เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล ความเคลื่อนไหวของโรคเอดส์

ในประเทศไทย รวมทั้งจะขอทุนจากต่างประเทศมาทำวิจัย เพื่อตรวจหาผู้ติดเชื้อต่อไป

เดลีนิวส์ ฉบับประจำวันที่ 30 มิถุนายน 2530

ผู้อำนวยการศูนย์พิทักษ์สิทธิหญิงบริการ กล่าว ตั้งแต่ 25 มิถุนายน 2530 ทางศูนย์รับบริการทางการแพทย์ แก่หญิงบริการ ย่านพัฒนาพงษ์ โดยไม่คิดมูลค่า เพราะเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อกามโรค และโรคเอดส์ ทางศูนย์ได้ร่วมกับโรงพยาบาลบางรักรับตรวจเชื้อโรคเอดส์แก่หญิงเหล่านี้ฟรี และยังได้แจกหนังสือประกอบภาพการตรวจและคำบรรยายอย่างง่ายเกี่ยวกับโรคเอดส์แก่หญิงบริการย่านพัฒนาพงษ์ด้วย

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 8 กรกฎาคม 2530

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายเทอดพงษ์ ไชยนันท์ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจากอาจารย์มหาวิทยาลัย และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เพื่อวางแผนควบคุมติดตามโรคเอดส์ทุกระยะ สำหรับมาตรการตรวจเลือดนักท่องเที่ยวทุกคนคงกระทำไม่ได้เท่าที่ทำได้คือ การหามาตรการร่วมกันว่าแต่ละประเทศจะมีวิธีการดูแลคนของประเทศตนอย่างไร

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 20 กรกฎาคม 2530

สมมาตร ทรอย เปิดศูนย์เอดส์ฮอตไลน์ ให้บริการปรึกษาปัญหาเรื่องโรคเอดส์ทางโทรศัพท์

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 24 กรกฎาคม 2530

จัดตั้งศูนย์รณรงค์ต่อต้านและบำบัดโรคเอดส์ โดยความร่วมมือของภาคเอกชน ให้บริการตรวจเชื้อเอดส์ในราคาต้นทุน รวมทั้งให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจ ควบคู่ไปด้วย โดยจะรักษาความลับของผู้มาตรวจเพื่อไม่ให้เกิดความอับอาย

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 8 ตุลาคม 2530

สมมาตร ทรอย มีความคิดในการป้องกันโรคเอดส์ โดยต้องการจะจัดตั้งมูลนิธิต่อต้านโรคเอดส์ขึ้นในประเทศไทย เนื่องจากเป็นเมืองที่เต็มไปด้วย โสเภณี อามอบนวด บาร์เกย์ ไนต์คลับ

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2534

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ร่วมกันทำโครงการวิจัยหาพาหะโรคเอดส์ จากช่วงต้นปี 2530 เป็นต้นมา ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 16 กรกฎาคม 2530

ในประเทศไทยได้มีการรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์มาตั้งแต่ปี 2528 โดยกรมควบคุมโรคติดต่อที่ผ่านมาพบว่า การดำเนินการป้องกัน และควบคุมโรคเอดส์ไม่กว้างขวางพอ จึงได้นำเสนอ "โครงการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์" ซึ่งเป็นโครงการ 4 ปี (2531 - 2534) ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อของบประมาณ ขยายการป้องกันเอดส์ต่อไป จำนวน 43 ล้านบาท

งบประมาณต่าง ๆ จะนำไปใช้ในด้านการให้ความรู้ สุขศึกษาแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้น-ปลาย แก่ประชาชน และกลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ ใช้ในการป้องกันการแพร่เชื้อ ตรวจสอบเลือดค้นหาผู้ป่วย ดำเนินการกับผู้ใช้เข็มฉีดยาเสพติด ฯลฯ

มติชน ฉบับประจำวันที่ 6 สิงหาคม 2530

คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติงบประมาณเป็นเงิน 34.41 ล้านบาท เพื่อสนองโครงการป้องกัน และควบคุมโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง เป็นแผนปฏิบัติการ 4 ปี เริ่มตั้งแต่ปี 2531 - 2534 ทั้งนี้เพื่อป้องกันการกระจายโรคทางเพศสัมพันธ์ ทางเลือด ทางมารดาสู่ทารก โดยการตรวจสอบเลือดจากธนาคารเลือด รวมทั้งให้ความรู้ ฯลฯ

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 8 กรกฎาคม 2530

กรมควบคุมโรคติดต่อทำการประชาสัมพันธ์ โดยผลิตโปสเตอร์ มีข้อความว่า "ป้องกันได้ ไม่เปลี่ยนคู่นอน ไม่สำส่อนทางเพศ ใช้ถุงยางอนามัย" โดยส่งโปสเตอร์ไปยังสถานบริการสถานเริงรมย์ต่าง ๆ ใน กทม. กว่า 800 แห่ง รวมทั้งในต่างจังหวัดด้วย

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 16 กรกฎาคม 2530

ตั้งแต่ระยะแรกที่ค้นพบผู้ป่วยโรคเอดส์รายแรกในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2527 ทางกรมควบคุมโรคติดต่อก็ได้ดำเนินการต่อต้านโรคเอดส์อย่างจริงจัง โดยจัดแพทย์เจ้าหน้าที่ ออกตรวจเลือกหญิงบริการ และเกย์อาชีพ ตามย่านสถานเริงรมย์ในกรุงเทพฯ รวมทั้งนักโทษ และผู้ที่จะไปทำงานในซาอุดีอาระเบีย

มติชน ฉบับประจำวันที่ 16 กรกฎาคม 2530

คณะกรรมการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม แถลงผลการประชุมพิจารณาปัญหาการป้องกันแก้ไขโรคเอดส์ สรุปได้ดังนี้

1. ให้มีการตรวจเลือดผู้ที่อยู่ในประเทศได้แก่ เกย์ โสเภณี นักโทษในเรือจำ
2. ให้การศึกษาเกี่ยวกับโรคดังกล่าวแก่ เด็กและผู้ใหญ่
3. ทหาทางแก้ไขปัญหาเด็กไทยที่เริ่ม เป็นเกย์กันมาก
4. มาตรการสำหรับนักท่องเที่ยว อาจจะต้องมีการตรวจเลือด หรือมีใบรับรองจากประเทศนั้นก่อน เข้ามาในประเทศไทย
5. อาจจะต้องพิจารณาว่าต้องตรวจเลือดเอดส์กับผู้ที่ เข้า เมือง

มติชน ฉบับประจำวันที่ 20 กรกฎาคม 2530

มาตรการของกระทรวงสาธารณสุขในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ แบ่งออกเป็น

1. ทำอย่างไรให้มีคน เข้าใจ และช่วยกัน เพื่าระวังโรค

2. ทำอย่างไรให้เจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างแท้จริง

3. ทำอย่างไรที่จะพัฒนาห้องทดสอบ ตรวจสอบค่าต่างๆ ในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพในการตรวจโรคดังกล่าว

4. ทำอย่างไรให้ประชาชนเข้าใจ และรู้อย่างไม่ตื่นตระหนก

5. หาทางศึกษาวิจัยยารักษา โดยการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที 24 กรกฎาคม 2530

สรุปผล 10 ประการ ของการรณรงค์ป้องกันและต่อต้านโรค เอดส์ที่คณะกรรมการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้พิจารณา เป็นไปตามนี้คือ

1. ให้ถือว่าเอดส์เป็นปัญหาสำคัญ ต้องป้องกันและควบคุมอย่างจริงจัง ไม่ให้เป็นมากไปกว่านี้

2. ให้เผยแพร่ความรู้เรื่องโรค เอดส์แก่ประชาชนทุกคน

3. เร่งหาตัวผู้ช่วยโรค เอดส์ในประเทศไทย

4. วางมาตรการควบคุมคนป่วยที่พบแล้วอย่างใกล้ชิด เพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่แพร่เชื้ออีก

5. ให้โรงพยาบาลและสถานบริการทุกแห่งมีห้องหรือเตียงแยก เฉพาะคนไข้โรค เอดส์ ไม่ปะปนกับคนไข้อื่น

6. นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยนั้นรัฐบาลควรดำเนินการตกลงระหว่างประเทศ ให้มีการตรวจเลือกก่อนอนุญาตให้ออกนอกประเทศ

7. รัฐบาลต้องมีแผนแน่นอน ในการควบคุมเอดส์ โดยจัดงบประมาณ 43 ล้านบาท เพื่อการนี้

8. หักงบประมาณในไทยจำนวน 5 แสนคน ควรอบรมให้ใช้ถุงยางอนามัยป้องกันการติดโรค

9. นักโทษใน เรือนจำควรให้สาธารณสุข เข้าไปตรวจสอบอย่างจริงจัง

10. ให้ทำการทบทวนวิธีการในการลดบทบาทของเกย์ เพราะจะสร้างค่านิยมที่ผิด ๆ ให้แก่เยาวชน

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 28 กรกฎาคม 2530

อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ กล่าวว่า ขณะนี้เรามีผู้เชี่ยวชาญเรื่องโรคเอดส์อยู่ 8 คน อยู่ที่โรงพยาบาลรามาริบัติ โรงพยาบาลจุฬา และโรงพยาบาลศิริราช

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 9 เมษายน 2530

คณะกรรมการประสานงานและควบคุมโรคเอดส์ ได้ส่งแพทย์ผู้เชี่ยวชาญได้เข้าไปตรวจเลือดตามกลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ เป็นระยะ ๆ

มติชน ฉบับประจำวันที่ 4 กรกฎาคม 2530

กรมควบคุมโรคติดต่อระดมส่งเจ้าหน้าที่ออกตรวจแหล่ง เริงรมย์ และ เรือนจำ เจาะเลือดหาเชื้อโรคเอดส์ โรงเรียนชายล้วนเป็น เป้าต่อไป

มติชน ฉบับประจำวันที่ 12 กรกฎาคม 2530

ผู้อำนวยการคลังเลือด รามาริบัติ กล่าวว่า เดิมเลือดที่มาบริจาคจะตรวจ เฉพาะน้ำเหลืองในรายที่น่าสงสัยว่าเป็นไวรัสลงดับ หรือผู้เสี่ยงต่อการเป็นเอดส์ แต่ต่อไปนี้จะตรวจน้ำเหลืองทุกราย เพื่อความปลอดภัยแม้ว่าจะเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้นก็ตาม

นายแพทย์ ประพันธ์ ภาณะภาค กล่าวว่า ทางโรงพยาบาลจุฬาการใช้โลหิต ผู้ป่วยจะนำมาจากสภากาชาดไทย เท่าที่ทางสภากาชาดไทยแถลงออกมานั้น การตรวจเลือด เป็นเพียงใช้วิธีสุ่มตัวอย่างเท่านั้น เช่น เลือดที่บริจาคมา 17,000 ขวด จะตรวจเพียง 10,000 ขวด และเท่าที่ตรวจยังไม่พบเชื้อนี้เลย "ธนาคารเลือดแต่ละแห่งทั่วประเทศ ส่วนใหญ่ยังไม่มีการตรวจเพราะไม่มีอุปกรณ์ เวลาที่มีอุปกรณ์แล้ว แต่ไม่มีเงิน" ขอแนะนำ ว่าคนที่ เป็นเกย์ ดิตยาเสพติด สำสอนทางเพศ ไม่ควรไปบริจาคโลหิต

เคลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 20 กรกฎาคม 2530

ได้เข้าไปตรวจเลือดบาร์เกย์กว่า 40 แห่ง จำนวนเกย์กว่า 1,000 คน
โสเภณีจำนวนกว่า 3,000 คน การเมืองใหญ่ พร้อมให้สุศึกษาเพื่อให้ทุกคนรู้จักป้องกัน
ตนเอง การรักษาผู้ป่วยต้องเก็บเป็นความลับทั้งหมด โดยเฉพาะชื่อของผู้ป่วย ผู้สื่อข่าว
ไปสอบถามรายชื่อผู้ป่วยที่โรงพยาบาลจุฬา แต่ไม่ได้รับรายชื่อแต่อย่างใด

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 28 กรกฎาคม 2530

กองกามโรค โรงพยาบาลบางรัก และศูนย์พิทักษ์สิทธิหญิงบริการ ทำการตรวจ
เลือดหญิงบริการแถบพัฒนาพงษ์ จำนวน 4 พันคน ในวันแรกมีผู้มาตรวจถึง 200 คน การ
ตรวจเลือดดังกล่าวทำพร้อมกับบันทึกประวัติทางสังคม และประวัติทางการแพทย์ของหญิง
บริการ เป้าหมายจะตรวจให้ได้ 4,000 คน ในเวลา 2 เดือน ผลการตรวจเลือดจะเก็บ
เป็นความลับ

เคลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 10 สิงหาคม 2530

ขณะนี้กระทรวงสาธารณสุข ได้ติดตามตรวจเลือดกลุ่มเสี่ยง เกย์, หญิงอาชีพพิเศษ
หรือกลุ่มผู้ติดยาเสพติด รวมทั้งกลุ่มผู้บริจาคโลหิตไปแล้วมากกว่า 140,000 ราย และใช้
วิธีแบบลูกโซ่คือ ติดตามหาผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้เป็นเอดส์มาตรวจหาเชื้อด้วย

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 4 ตุลาคม 2530

จะมีการขยายการตรวจโรคเอดส์ในคลินิกยาเสพติด 172 แห่งทั่วประเทศ เน้น
การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านการให้คำแนะนำที่ถูกต้อง สภากาชาดไทยจะตรวจเลือดที่ได้รับ
บริจาคในภาคกลาง 200,000 ราย และอีก 700,000 ราย ในต่างจังหวัดต่อไป โดยได้
รับบริจาคเครื่องตรวจจากบริษัทขายน้ำยาตรวจหาเชื้อเอดส์จำนวน 56 เครื่อง

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 9 เมษายน 2530

คณะกรรมการประสานงานและควบคุมโรคเอดส์ส่งแพทย์เข้าไปตรวจเลือกกลุ่มเสี่ยง
รวมทั้งเข้าไปตรวจในคุกด้วยนั้น ไม่พบว่ารายใดเป็นเอดส์ นายสนธิ รุจิณรงค์

อธิบดีกรมราชทัณฑ์ กล่าวว่า แพทย์ประจำเรือนจำสามารถตรวจโรคเอดส์ได้ และเราก็เชื่อหมอของเรา และเมื่อเวลานี้ยังไม่มีปัญหา ทางเรือนจำก็ยังคงอยู่ในภาวะปกติ ไม่มี การวางมาตรการอะไรทั้งสิ้น เพราะยังไม่จำเป็น

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 12 มิถุนายน 2530

แหล่งข้างเปิดเผยว่า แม้แต่ผู้ต้องขังในเรือนจำบางแห่งใน กทม. ก็ได้พบว่าหลายรายมีเลือดบวก โดยเฉพาะผู้ต้องขังคดียาเสพติด เจ้าหน้าที่ได้พยายามขอเข้าไปตรวจผู้ต้องขังทั้งหมดแต่ก็ไม่ได้ได้รับความร่วมมือ

เคลนิวัส ฉบับประจำวันที่ 20 กรกฎาคม 2530

สาธารณสุขประสานงานกับกรมราชทัณฑ์แล้ว จะเข้าไปตรวจเลือดนักโทษในคุกของเมืองใหญ่ ๆ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ เชียงใหม่ ภูเก็ต สงขลา พัทยา ชลบุรี

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 24 กรกฎาคม 2530

กรมราชทัณฑ์ได้เข้าไปทำการตรวจเลือดนักโทษไปแล้วกว่า 5 พันคน จากทั้งหมด 7,254 คน พบว่ามีเลือดบวก 50 คน โดยให้อยู่ในความดูแลของแพทย์แล้ว

มติชน ฉบับประจำวันที่ 24 กรกฎาคม 2530

สถานทูตต่างประเทศวิตก ดัดต้อขอเข้าไปตรวจเลือดนักโทษที่ถือสัญชาติตน ซึ่งกรมราชทัณฑ์ไม่สามารถอนุญาตได้ แต่ได้แจ้งไปแล้วว่าได้ทำการตรวจสอบและดูแลอยู่แล้ว กรมราชทัณฑ์ประสานกับกรมควบคุมโรคติดต่อ เช็กเลือดนักโทษ 7,000 คนเศษ วางมาตรการแนะนำให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่และนักโทษ เกี่ยวกับลักษณะของโรคเอดส์ โดยกำชับเรื่องการบริจาคโลหิตของนักโทษ การขายเลือด การรักร่วมเพศ และพวงกตยาเข้าเส้น

เคลนิวัส ฉบับประจำวันที่ 20 ตุลาคม 2530

เผยเตรียมของบฯ สร้าง "แดนเอดส์" ทั้งในเรือนจำบางขวาง และเรือนจำลาดยาว เพื่อแยกนักโทษที่ป่วยด้วยโรคร้ายนี้ออกไปต่างหาก บอกเรื่องแจก "มีชัย"

นักโทษเป็นความคิดของกระทรวงสาธารณสุข แต่ทางราชทัณฑ์ทำไม่ได้ เพราะมีระเบียบห้าม นักโทษสมสู่ไม้ป่าเดียวกัน แผนงานของบจัดตั้ง แคนพิ เศษสำหรับนักโทษโรคเอดส์นี้ ให้มาอยู่รวมกันที่เรือนจำบางขวางก่อน โดยเตรียมที่ไว้ให้นักโทษประมาณ 100 คน ส่วนที่ป่วยหนักจัดส่งโรงพยาบาลบาราคนราดูร

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 20 ตุลาคม 2530

สาธารณสุขกำลังรวบรวมผู้ต้องขังที่ป่วย เป็นเอดส์ ที่กระจัดกระจายอยู่ในเรือนจำ คลองเปรม และบางขวาง มารวมกันที่เรือนจำคลองเปรมแห่งเดียว เพื่อกักบริเวณและทำการรักษา

ในวันเดียวกัน นางสมมาตร ทรอย ได้ยื่นเรื่องคัดค้านมติกรมราชทัณฑ์ ขอเข้าเยี่ยมผู้ต้องขัง เป็นกรณีพิเศษ และเพื่อเป็นกำลังใจให้ในการดำเนินชีวิต แนะนำวิธีปฏิบัติตนเกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยจะขอให้ภาคเอกชนเข้าทำการรักษาผู้ป่วยโรคเอดส์ในคุกภายใต้การควบคุมของรัฐบาล ซึ่ง นายสนธิ รุจิณรงค์ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ กล่าวว่า เมื่อรวบรวมผู้ป่วย เรียบร้อยแล้วจึงจะเปิดให้เข้าเยี่ยมได้

มติชน ฉบับประจำวันที่ 20 ตุลาคม 2530

หลังจากได้งบประมาณ กรมราชทัณฑ์จะจัดสถานที่ควบคุมนักโทษที่ป่วย เป็น เอดส์ขึ้นที่เรือนจำคลองเปรม เพราะสถานที่อำนวย ส่วนการที่มีข่าวจะแจกถุงยางอนามัยนักโทษนั้น เป็นดำริของกระทรวงสาธารณสุขฝ่ายเดียว ซึ่งขัดแย้งกับระเบียบของกรมราชทัณฑ์ที่ระบุว่าห้ามมิให้นักโทษในเรือนจำมีการรักร่วมเพศ

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2530

นักโทษใน กทม. ได้รับการตรวจเลือดครบหมดทุกเรือนจำแล้ว ยกเว้นเรือนจำบางขวาง ต่อไปกรมราชทัณฑ์จะขยายการตรวจเลือดไปทุกเรือนจำทั่วประเทศ

เคลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 16 ตุลาคม 2530

เรื่องการอภัยโทษนักโทษโรคเอดส์ เมื่อปล่อยออกมาแล้วเกรงว่าจะกลายเป็นตัวแพร่เชื้อลุกลามต่อไป จึงไม่มีการอภัย นายทองใบ ทองเปาด์ กล่าวว่า หลังการทั่วไปแล้ว การอภัยโทษนั้นควรจะเสมอภาคและทั่วถึงกัน คราบไคที่เรื่องยังไม่ได้เข้าสภา จะมีการพิจารณาแก้ไขได้ตลอดเวลา

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 20 ตุลาคม 2530

อธิบดีกรมราชทัณฑ์ยืนยันชัดเจนแล้ว นักโทษที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ก็มีสิทธิได้รับพระราชทานอภัยโทษ หรือลดโทษเช่นเดียวกับนักโทษทั่วไปที่อยู่ในข่ายที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว

เกณฑ์ของการพระราชทานอภัยโทษนั้นได้แก่ ผู้ที่เป็นโรคร้ายแรงไม่มีทางรักษาให้หายได้หรือพวกที่มีอายุยังน้อยและเพิ่งทำผิดครั้งแรก และพวกที่มีอายุเกิน 60 ปีขึ้นไป ต้องโทษมานานแล้วสำหรับอีกพวกหนึ่ง ก็จะเป็นนักโทษที่ได้รับการพิจารณาให้ลดโทษลงมา

ซึ่งนักโทษโรคเอดส์ที่ปล่อยออกมา อาจเข้ารับการรักษาได้ตามโรงพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขจัดไว้ให้ตามความสมัครใจ ส่วนนักโทษเอดส์ที่ยังอยู่ในเรือนจำ กรมราชทัณฑ์ก็มีข้อตกลงกับกระทรวงสาธารณสุขเอาไว้ว่า หากรักษาภายในกรมราชทัณฑ์ไม่ได้ ก็ให้นำตัวนักโทษออกมารักษากายนอก

เคลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2531

ผู้ต้องขังโรคเอดส์ในเรือนจำบางขวาง จำนวน 50 คน รวมทั้งญาติได้ร้องเรียนมายังสำนักงานทนายความของ นายทองใบ ทองเปาด์ ว่าไม่ได้รับความ เป็นธรรมในด้านการอภัยโทษที่ผ่านมา รวมทั้งไม่ได้รับการรักษาจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญโดยตรง

กฎหมายเกี่ยวกับการอภัยโทษที่ผ่านมา ผู้ป่วยโรคเรื้อนและวัณโรคได้รับการอภัยโทษ แต่ผู้ป่วยโรคเอดส์ไม่ได้รับ ทั้ง ๆ ที่เป็นโรคที่รักษาไม่หายเช่นเดียวกัน

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 28 กรกฎาคม 2530

เรื่องการป้องกันโรคเอดส์นี้ทุกประเทศต้องร่วมมือกัน ควรมีกฎหมายบังคับ
ตรวจโรคเอดส์ก่อนเข้าประเทศ รัฐบาลควรออกกฎหมายระบุชื่อให้ชัดเจนว่าคนไหน เป็น
เอดส์ สับแหล่จะได้รู้และป้องกันไม่ให้ติดเชื่อ ขณะแต่ต้องตัวศพ

มติชน ฉบับประจำวันที่ 6 สิงหาคม 2530

กระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินการออกกฎกระทรวงให้โรคเอดส์ เป็นโรคต้องแจ้ง
ความห้ามเข้าหรือออกนอกราชอาณาจักร โดยมีคณะกรรมการประสานงานมาตั้งแต่ปี 2528

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 8 ตุลาคม 2530

บางประเทศเขาเริ่มออกกฎหมายเพื่อ ป้องกันโรคเอดส์ขยายตัว คนป่วย
โรคเอดส์ห้ามสมสู่ หากฝ่าฝืนโดยเล่งงาน มีโทษถึงขั้นร้ายแรง มีเจตนาฆ่าคนตาย
เมืองไทยควรจะมีมาตรการเด็ดขาดจัดการกับโรคเอดส์ เช่น กักบริเวณแบบผู้ป่วยโรคติดต่อ
ร้ายแรง คงไม่สายเกินไป ต้องเร่งออกกฎหมายนำมาใช้ให้ทันเหตุการณ์ สักดักันคน เป็น
โรคร้ายออกจากคนดี

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 24 ตุลาคม 2530

ที่จริงแล้วทางกระทรวงฯ ไม่เคยละเลยกับปัญหาที่ทำให้คนไทยเจ็บไข้ได้ป่วยเลย
นะครึบ พอโรคเอดส์เข้ามาในปี 27 เราก็ติดตามค้นหาผู้ป่วย และคนที่มีความสัมพันธ์กับ
ผู้ป่วยเอามาตรวจหมด แผนงานต่าง ๆ ก็วางเอาไว้ อย่างเช่น ออกกฎหมายให้โรคเอดส์
เป็นโรคต้องแจ้งความ ทางมหาดไทยก็มีกฎหมายคนเข้าเมือง ห้ามคนเป็นเอดส์เข้าประเทศ
ถ้าพบก็ต้องให้ออกไป แต่ไม่ทราบว่าจะทำไมใคร ๆ ถึงได้ว่ากระทรวงฯ ไม่ยอมทำอะไร
เลย ได้แต่อยู่เฉย ๆ

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 30 มิถุนายน 2530

จีนมีมาตรการห้ามนำเข้าผลิตภัณฑ์เลือดทุกชนิด มาตั้งแต่ปี 2527 แล้ว เพราะ
กลัว เพราะกลัวการแพร่และรับเชื่อเอดส์

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 9 มกราคม 2531

จีนรีบเซ็นกฎหมายออกมาว่าประกาศต่อชาวต่างชาติที่มีฐานะบ้างมาเงินเกิน 1 ปี ต้องตรวจเช็ก่อน ถ้าไม่ตรวจจีนจะส่งตัวไปตรวจเอง แล้วถึงให้เข้าประเทศ

ล่าสุดบอกมาว่า ปีหนึ่งกำหนดไว้ชักจะน้อยไปเสียแล้ว นายเงิน ทมิหนยาง รมต. สาธารณสุข ออกมากล่าว อีกไม่นานจะมีกฎหมายใหม่ออกมาเหี้ยมกว่าเดิม คราวนี้ ใครอยู่เงินเกิน 6 เดือน ก็ต้องผ่านการตรวจเชื้อเอคส์แล้ว

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 9 กันยายน 2530

อิน เดียจะเสนอกฎหมายควบคุมโรค เอคส์ เข้าสู่รัฐสภาการอนุมัติเร็ว ๆ นี้ จะเป็นกฎหมายเพื่อควบคุมโรค เอคส์ฉบับแรกของอิน เดีย ซึ่งจะให้อำนาจหน้าที่รัฐบาลในการ ตรวจสอบชาวต่างประเทศ ที่ต้องสงสัยว่ามีเชื้อ เอคส์ได้อย่างกว้างขวาง

พร้อมทั้งยังมีทลงโทษผู้ เป็นโรค เอคส์ที่ทำการบริจาค เลือด หรืออวัยวะให้แก่ผู้อื่น หรือไปเที่ยวหญิงโส เภณีในอิน เดียอีกด้วย

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 1 มิถุนายน 2530

ประธานาธิบดีเรแกน จะปราศรัยเรื่องโรค เอคส์ระหว่างประเทศในงานเลี้ยงที่ กรุงวอชิงตัน ในวันเดียวกัน มีการประชุมสุดยอด เวนิสที่ประเทศอิตาลี ในหัวข้อโรค เอคส์ รวมทั้งประกาศว่าเป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วนขององค์การอนามัยโลก

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 20 กรกฎาคม 2530

รัฐมนตรีจึงมีปลัดกระทรวงสาธารณสุขไปประชุมโรค เอคส์ ระดับภูมิภาค เอเชีย ในประเทศออสเตรเลีย ซึ่งจัดโดยองค์การอนามัยโลก ระหว่างวันที่ 21-23 กรกฎาคม 2530 นี้ การประชุมเน้นในเรื่อง แนวทางป้องกันและรักษา ตลอดจนการแลกเปลี่ยน ข่าวสารในการรักษาโรค เอคส์ด้วย

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที 20 พฤศจิกายน 2530

การประชุมนักวิจัยโรคเอดส์ ซึ่งองค์การอนามัยโลก เป็น เจ้าภาพจัดขึ้น เมื่อกลาง
เดือนพฤษภาคม 30 ที่กรุงปารีส

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที 26 พฤศจิกายน 2530

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ ทรงแถลง เตรียมการประชุม
ปรีนเซสครองเกรสวัน (1) ที่พระองค์ทรง เป็นประธานประชุม เชิงปฏิบัติการแพทย์และ
นักวิชาการทั่วโลกจาก 45 ประเทศ ทรงสนพระทัยวิจัยยาแก้มะเร็งและเอดส์ไม่หยุดยั้ง

มติชน ฉบับประจำวันที 28 มกราคม 2531

สำนักข่าวเอพี รายงานว่า ทั่วโลกได้ประชุมสุดยอดเกี่ยวกับโรคเอดส์ขึ้นเป็น
ครั้งแรกในกรุงลอนดอน โดยมี รมต. สาธารณสุขจาก 114 ประเทศ เผยว่า ผลการ
รณรงค์ ทำให้เกิดการใช้อย่างอนามัยในหมู่รักร่วมเพศสูงขึ้น และการใช้เข็มฉีดยาเสพติด
ร่วมกันลดลง

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที 12 มิถุนายน 2530

การบรรยายเรื่อง "ผลกระทบจากโรคเอดส์" โดย สมมาตร ทรอย
ณ หอประชุมสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที 22 สิงหาคม 2530

การบรรยายเรื่องโรคเอดส์ จากภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาฯ
โดย นพ. ประพันธ์ ภาชนะภาค และ ดร. วัลลภ บิยะมโนธรรม ณ ห้องประชุม
คณะมนุษยศาสตร์ มศว. ประสานมิตร

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที 4 ตุลาคม 2530

การบรรยายเรื่อง "การวางแผนครอบครัวและการป้องกันโรคเอดส์" โดย
สมาคมทำหมันแห่งประเทศไทย

เคลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 15 มกราคม 2531

กระทรวงสาธารณสุขจะเป็นเจ้าภาพจัดประชุมวิชาการ ระบาดวิทยา มีแพทย์ไทยร่วมประชุม 150 คน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อ เช่น โรคเอดส์, ไวรัสตับอักเสบบี ฯลฯ

เคลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 23 มีนาคม 2531

สมมาตร ทรอย หลังจากกลับจากเดินทางไปร่วมประชุมนานาชาติว่าด้วยเรื่อง "ผลกระทบของเอดส์ทั่วโลก" ที่ลอนดอน (8 มี.ค. - 10 มี.ค. 31) กล่าวเสนอให้รัฐบาลเพิ่มงบประมาณเกี่ยวกับการดูแลควบคุมโรคนี้ ให้สวัสดิการแก่ผู้ป่วยเอดส์ตลอดชีวิต ตรวจเลือดคนไข้และคนปกติ ควบคุมคุณภาพของถุงยางอนามัย ฯลฯ

พบว่า อังกฤษไม่มีนโยบายแยกผู้ป่วยโรคเอดส์ออกจากสังคมโดยเด็ดขาด แต่เปิดโอกาสให้มีชีวิตในสังคมร่วมกับคนปกติ โดยรัฐบาลอังกฤษได้จัดบ้านพักให้ผู้ป่วยเอดส์อยู่

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 4 ตุลาคม 2530

องค์การยูเนสโกให้ถุงยางอนามัยแก่ไทย 135 ล้านถุง ใช้ป้องกันเอดส์ แทนวัคซีน และพร้อมให้ความช่วยเหลือด้านงานวิจัย

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 12 ตุลาคม 2530

สถานอาบอบนวด คลีโอพัตรา ไม่ยอมให้ฝรั่งเข้ามาใช้บริการเพราะกลัว "เอดส์"

มติชน ฉบับประจำวันที่ 28 ตุลาคม 2530

ประมาณเดือนมกราคม 2531 นีวงศ์ดนตรี "แกรนเอ็กซ์" จะเดินทางไปเปิดแสดงดนตรีตามรัฐต่าง ๆ ของสหรัฐที่มีคนไทยอยู่จำนวนมาก ใช้เวลาตระเวน 3 สัปดาห์ หาดรายได้มอบให้โครงการช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเอดส์ ของชมรมต่อต้านโรคเอดส์ สมมาตร ทรอย

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 30 ธันวาคม 2530

จัดคอนเสิร์ต "เอคส์" เปิดแสดง 16 ม.ค. 31 ที่หอประชุมธรรมศาสตร์ โดยชมรมต่อต้านเอคส์ และวงดนตรี "คาราวาน" นางแบบสาว "สบัน" และศิลปินอื่น ๆ ได้แก่ วง "กะท้อน", "โฮป", "พงษ์เทพ กระโดนชำนาญ" เป็นต้น รายได้ 70 % นำเข้าชมรมต่อต้านโรคเอคส์ อีก 30 % มอบให้สมาคมนักข่าว

มติชน ฉบับประจำวันที่ 30 มิถุนายน 2530

ชาวเกย์ในสหรัฐร่วมเดินพาเหรด รวมทั้งชายลูกโป่งติดชื่อผู้ป่วยโรคเอคส์ ทั้งนี้เพื่อหาเงินให้กับองค์กรช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแก่ผู้ป่วยโรคเอคส์

มติชน ฉบับประจำวันที่ 4 ตุลาคม 2530

การรณรงค์ต่อสู้โรคเอคส์ในสหรัฐ ได้กระทำอย่างเต็มฝีมือทุกระดับ ตั้งแต่ประมุขของประเทศ รัฐสภา องค์กรการต่าง ๆ ของรัฐและเอกชน และองค์กรทางศาสนา รวมทั้งประชาชนทั่วไป เมื่อกลางเดือนกันยายน 2530 ที่ผ่านมา ได้มีการเผยแพร่ความรู้ครั้งใหญ่ทั่วประเทศ โดยความร่วมมือของสื่อมวลชน โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ ด้วยวิธีการที่เรียกว่า "การทดสอบระดับชาติในการระวังเอาใจใส่เอคส์"

สื่อมวลชนทุกแขนงประกาศล่วงหน้าหลายวันว่าจะมีการทดสอบความรู้เรื่องโรคเอคส์ทางโทรทัศน์ พร้อมกับให้ความรู้ ถึงสาเหตุ อาการของโรค การติดต่อ การค้นพบผู้ช่วย รวมทั้งการป้องกันแก้ไข

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 14 มีนาคม 2531

ประเทศซิมบับเว, อังกฤษ, เยอรมันตะวันตก, อเมริกา และสิงคโปร์ ส่งเสริมรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัย ป้องกันการแพร่เชื้อเอคส์

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 12 มิถุนายน 2530

ปัจจุบันยาที่วงการแพทย์ใช้รักษาโรคเอคส์ชื่อว่า "เอ แชด ที" ซึ่งผลิตจากเสปิร์มของปลาแซลมอน ให้ผลหยุดยั้งเชื้อไวรัสเอคส์ที่เพิ่มจำนวนในการทำลายเซลล์เลือดขาว

ทำให้ผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น และตายช้าลง ผู้ป่วยต้องใช้น้ำนี้เรื่อย ๆ ทยุคยาเมื่อไหร่จะ เสียชีวิตทันที ค่ายาประมาณ 2.5 ล้านบาท ต่อคนต่อปี ประเทศไทยและหลายประเทศกำลัง ต้องการยาดังกล่าวมาใช้กับผู้ป่วยแต่เป็นยาที่ผลิตยากและกำลังขาดแคลน

ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ 8 ตุลาคม 2530

กระทรวงสาธารณสุข อนุมัติให้ยา "เอ แชด ที" เป็นยาที่ได้รับการจดทะเบียน ในการรักษาโรคเอดส์ในเมืองไทย ประกาศนำเข้าได้ ยาตัวนี้สามารถระงับการแบ่งตัว ของเชื้อเอดส์

มติชน ฉบับประจำวันที่ 24 กรกฎาคม 2530

เป้าหมายใหม่ที่วงการแพทย์และนักวิทยาศาสตร์กำลัง เร่งหายาบำบัดรักษาโรคเอดส์ ล่าสุดพบว่า ร่างกายคนเราสามารถทำลายเซลล์เม็ดเลือดที่ติด เชื้อเอดส์ได้เอง และอาจ เป็นกุญแจนำไปสู่การปราบโรคนี้ เซลล์ที่สามารถกำจัดเซลล์เม็ดเลือดที่ติด เชื้อนี้เรียกว่า "ไซโทโทซิก ที ลิมโฟไซเทส" สามารถสู้กับเชื้อไวรัสไขหวัดใหญ่ได้ หวังว่าจะปราบเชื้อ เอดส์ได้ หากว่าผู้ติด เชื้อได้รับการฉีดวัคซีน เข้าไปกระตุ้น เซลล์นี้ก่อนที่ เชื้อเอดส์จะแพร่ขยายตัว การค้นคว้าโดยสถาบันสุขภาพแห่งชาติอังกฤษ และนักวิทยาศาสตร์ชาวฝรั่งเศส ซึ่งจะตรวจสอบ ปฏิกริยาของเซลล์นี้เพื่อทดสอบหาวัคซีนต่อไป

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 22 สิงหาคม 2530

รศ.นพ. ประพันธ์ ภานุภาค กล่าว จากการทดสอบของคนพบว่า สามารถ ตรวจเอดส์ได้จากน้ำลาย (โดยไม่ต้องเจาะเลือด) ให้ผลบวก และจะพัฒนาวิธีการตรวจนี้ ต่อไป เนื่องจากสะดวกและอาจนำไปใช้ตรวจได้ที่ตอนเมือง หรือสถานบริการต่าง ๆ

เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ 18 ธันวาคม 2530

นักวิทยาศาสตร์สหรัฐค้นพบโปรตีนต่อต้านไวรัสเอดส์ได้ โปรตีนนี้มีชื่อว่า "เอ ที 4 รีเซมเตอร์" ซึ่งมีสรรพคุณสามารถบดบังไวรัสเอดส์เข้าสู่เซลล์มนุษย์ได้ โปรตีน นี้สามารถสร้างขึ้นมาโดยเทคนิคชีวภาพ แต่ยังไม่มีการนำยานี้มาทดลองกับคน และต้องใช้ เวลาอีกไม่ต่ำกว่า 3 ปี จึงจะลงมือทดสอบได้

สยามรัฐ ฉบับประจำวันที 20 มกราคม 2531

ยาที่ใช้รักษาผู้ป่วยโรคเอดส์ 1 ราย ต้องกินยาของบริษัทเวลคัมถึง 300 แคปซูล/เดือน คิดเป็นเงิน 21,000 บาท ยาชนิดนี้คือ "รีโทรเวีย" เป็นยารักษาโรคเอดส์ชนิดเดียวที่ให้ผลแทรกซ้อนน้อยที่สุด ที่พบบ่อยคือ โลหิตจาง มีอาการเวียนศีรษะ คลื่นไส้ ซึ่งรีโทรเวียนี้ทำให้โรคทรงอยู่กับที่เท่านั้น และช่วยลดอาการติดเชื้อต่าง ๆ แต่ยังไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ กระทรวงสาธารณสุขอนุญาตให้มีการจำหน่ายยาชนิดนี้ทั้งในรูปแบบฉีดและรับประทาน

ในด้านการวิจัยค้นคว้าตัวยามารักษานั้น คาดว่าจะเป็นวัคซีนในการป้องกันมากกว่า ยารักษาประทาน ซึ่งต้องใช้เวลาศึกษาอีก 5-10 ปี

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐานที่ 1 หนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์ เน้นประชาชนมีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังการรณรงค์แตกต่างกัน

ทดสอบความแตกต่างด้วย χ^2

1.1 หนังสือพิมพ์ เน้นประชาชนมีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังการรณรงค์ แตกต่างกัน

1.2 หนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพมีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังการรณรงค์ แตกต่างกัน

1.3 ช่วงก่อนการรณรงค์ หนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์ เน้นประชาชนมีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ แตกต่างกัน

1.4 ช่วงหลังการรณรงค์ หนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์ เน้นประชาชนมีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงความแตกต่างด้านความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังรณรงค์

ประเภทของ หนังสือพิมพ์	ช่วงเวลา		χ^2 (df = 1)
	ก่อนการรณรงค์ (รายเรื่อง)	หลังการรณรงค์ (รายเรื่อง)	
เน้นประชาชน	34	41	0.653
เน้นคุณภาพ	32	42	1.351

เมื่อทดสอบความแตกต่างด้านความถี่ในการนำเสนอ เนื้อหาเรื่องโรคเอดส์
เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังการรณรงค์ พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นประชาชนियมค่านวคค่า χ^2
ได้ 0.653 หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพค่านวคค่า χ^2 ได้ 1.351 ซึ่งเป็นค่าที่แสดงคววม
ไม่แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดังนั้น

1.1 หนังสือพิมพ์เน้นประชาชนियมมีความถี่ในการนำเสนอ เนื้อหาเรื่องโรคเอดส์
เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังการรณรงค์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้
จึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน

1.2 หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพมีความถี่ในการนำเสนอ เนื้อหาเรื่องโรคเอดส์
เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังการรณรงค์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้
จึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน

ตารางที่ 9 แสดงความแตกต่างด้านความถี่ในการนำเสนอ เนื้อหาเรื่องโรคเอดส์
ระหว่างหนังสือพิมพ์ 2 ประเภท

ช่วงเวลา	ประเภทของหนังสือพิมพ์		χ^2 (df = 1)
	เน้นประชาชนियม (รายเรื่อง)	เน้นคุณภาพ (รายเรื่อง)	
ก่อนการรณรงค์	34	32	0.060
หลังการรณรงค์	41	42	0.012

เมื่อทดสอบความแตกต่างในด้านความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ ระหว่างหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ และหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม พบว่า ช่วงก่อนการรณรงค์ ค่าความ χ^2 ได้ 0.060 ช่วงหลังการรณรงค์ ค่าความ χ^2 ได้ 0.012 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่แสดงความไม่แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดังนั้น

1.3 ช่วงก่อนการรณรงค์ หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม มีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

1.4 ช่วงหลังการรณรงค์ หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยม มีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์เน้นประชานิยมมีรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์แตกต่างกัน

ทดสอบความแตกต่างด้วย χ^2

ตารางที่ 10 แสดงความแตกต่างด้านรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์ 2 ประเภท

ประเภทของหนังสือพิมพ์	รูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์						
	ข่าว (รายเรื่อง)	บทความ (รายเรื่อง)	คอลัมน์สังคม ชุมชน	การ์ตูน	คอลัมน์ถามตอบ ปัญหาทางการแพทย์ (รายเรื่อง)	บท บรรณาธิการ (รายเรื่อง)	โฆษณา (รายเรื่อง)
เน้นประชานิยม	46	19	8	-	2	-	-
เน้นคุณภาพ	50	12	6	2	1	1	2

$$\chi^2 = 7.359$$

เมื่อคำนวณค่า χ^2 ได้ 7.359 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
 ดังนั้นหนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์ เน้นประชาชนมี รูปแบบในการนำเสนอ เนื้อหา
 เรื่องโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ผลที่ได้จึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน

สมมุติฐานที่ 3 หนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์ เน้นประชาชนมี เนื้อที่ (space)
 ในการนำเสนอ เนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ แตกต่างกัน

ทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-test

ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างด้าน เนื้อที่ในการนำเสนอ เนื้อหา เรื่องโรคเอดส์ของ
 หนังสือพิมพ์ 2 ประเภท

ประเภท ของหนังสือพิมพ์	จำนวน (รายเรื่อง)	\bar{X} (เนื้อที่เฉลี่ย ต่อรายเรื่อง)	S.D	S.E	t VALUE
เน้นประชาชน	75	35.93	29.72	3.43	-1.46
เน้นคุณภาพ	74	43.37	32.55	3.78	

2-tail prob = 0.147

เมื่อทดสอบความแตกต่างในด้านเนื้อหาที่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์
ระหว่างหนังสือพิมพ์ 2 ประเภท ด้วยค่า t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หนังสือพิมพ์
เน้นประชาชนนิยม และหนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพ มีเนื้อหาในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์
ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 หนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์ เน้นประชาชนนิยมมีทิศทางในการ
พาดหัวข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์แตกต่างกัน

ทดสอบความแตกต่างด้วย χ^2

ตารางที่ 12 แสดงความแตกต่างด้านทิศทางการพาดหัวข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์ของ
หนังสือพิมพ์ 2 ประเภท

ประเภทของ หนังสือพิมพ์	ทิศทางการพาดหัวข่าวสาร		
	บวก (รายเรื่อง)	กลาง (รายเรื่อง)	ลบ (รายเรื่อง)
เน้นประชาชนนิยม	18	43	14
เน้นคุณภาพ	19	36	19

$$\chi^2 = 1.398$$

เมื่อคำนวณค่า χ^2 ได้ 1.398 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงพบว่า หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์เน้นประชาชนมีทิศทางในการพาดหัวข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้จึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน

สมมุติฐานที่ 5 หนังสือพิมพ์เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์เน้นประชาชน มีแหล่งข้อมูล (sources) ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ แตกต่างกัน

ทดสอบความแตกต่างด้วย χ^2

ตารางที่ 13 แสดงความแตกต่างด้านแหล่งข้อมูลในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์ 2 ประเภท

ประเภทของหนังสือพิมพ์	แหล่งข้อมูล		
	ราชการ (รายชื่อ)	เอกชน (รายชื่อ)	ไม่ระบุ (รายชื่อ)
เน้นประชาชน	35	41	20
เน้นคุณภาพ	56	43	12

$$\chi^2 = 5.837$$

เมื่อคำนวณค่า χ^2 ได้ 5.837 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงพบว่า หนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์ เน้นประชาชนมีแหล่งข้อมูลในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้จึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน

สมมุติฐานที่ 6 หนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพและหนังสือพิมพ์ เน้นประชาชนมี เนื้อหาสาระที่ เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ แตกต่างกัน

ทดสอบความแตกต่างด้วย χ^2

(เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ หมายถึง อาการของโรค, การติดต่อ, การค้นพบผู้ป่วย, ผลกระทบทางเศรษฐกิจ, ผลกระทบทางสังคม และการป้องกันแก้ไข)

ตารางที่ 14 แสดงความแตกต่างด้านเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในหนังสือพิมพ์ 2 ประเภท

เนื้อหาสาระที่ เน้นถึง	ประเภทของหนังสือพิมพ์		χ^2 df = 1 ใช้ yates correction
	เน้นประชาชน (สาระ)	เน้นคุณภาพ (สาระ)	
อาการของโรค	10	4	1.897
การติดต่อ	8	9	0.001
การค้นพบผู้ป่วย	20	12	0.832
ผลกระทบทางเศรษฐกิจ	1	3	0.270
ผลกระทบทางสังคม	21	34	4.459*
การป้องกันแก้ไข	52	45	0.845

เมื่อทดสอบความแตกต่างด้านเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์ ทั้ง 2 ประเภท ด้วยค่า χ^2 พบว่า เนื้อหาสาระที่เน้นถึงอาการของโรค, การติดต่อ, การค้นพบผู้ป่วย, ผลกระทบทางเศรษฐกิจ และการป้องกันแก้ไข มีปริมาณ ไม่แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้าน ดังกล่าวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้จึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน ส่วนเนื้อหาที่ เน้นถึงด้านผลกระทบทางสังคม คำนวณ χ^2 ได้ 4.409 ซึ่งเป็นค่าที่แสดงความ แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงพบว่า หนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพ และหนังสือพิมพ์ เน้นประชาชนมีเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ในด้านผลกระทบทางสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ หนังสือพิมพ์ เน้นคุณภาพ เสนอเนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ ในด้านผลกระทบทางสังคมมากกว่าหนังสือพิมพ์ เน้นประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้จึงสอดคล้องกับสมมุติฐาน